

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “การศึกษาแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตสำหรับ โครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของนักศึกษา” เพื่อให้ได้แนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต แล้วนำไปทดลองใช้กับงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษาในโครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสาร จากนั้นผู้วิจัยจึงจะสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางการออกแบบที่มีความเหมาะสมที่สุด

ทั้งนี้ ขอนำเสนอผลงานการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สรุปข้อมูลภาคเอกสารเพื่อหาข้อมูลการออกแบบนิตยสารและวิธีการลดต้นทุนการผลิตจากการศึกษาข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยได้ทราบถึงข้อมูลการออกแบบนิตยสาร ดังนี้ ส่วนประกอบของนิตยสารที่ต้องทำการออกแบบ ได้แก่ ปกหน้า หน้าสารบัญ หน้าบทบรรณาธิการ หน้าเปิดเรื่อง และหน้าเนื้อเรื่อง

ขนาดของนิตยสารมีผลต่อการออกแบบอย่างมาก ดังนั้นก่อนทำการออกแบบจะต้องกำหนดขนาดและรูปแบบให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงความประหยัดเรื่องต้นทุนการพิมพ์ เช่น ค่ากระดาษที่ใช้พิมพ์ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการใช้งาน และต้องคำนึงว่าสามารถวางอยู่บนชั้นหนังสือได้หรือไม่ การกำหนดขนาดนิตยสารที่นิยมโดยทั่วไป มักขึ้นอยู่กับกระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ เช่น กรณีใช้กระดาษมาตรฐานขนาด 31 x 43 นิ้ว จะกำหนดขนาดเป็น 2 แบบ คือ ขนาด 4 หน้ายก (10.25 x 15 นิ้ว) สำหรับนิตยสารขนาดปกติ และขนาด 8 หน้ายก (7.5 x 10.25 นิ้ว) สำหรับนิตยสารขนาดเล็ก หรือกรณีใช้กระดาษขนาด 24 x 35 นิ้ว จะกำหนดเป็นขนาด A4 ซึ่งเท่ากับ 8 หน้ายก (8.5 x 11.5 นิ้ว) แต่ถ้านิตยสารมีขนาดอื่นอาจจะตัดไม่ลงตัว ทำให้กระดาษเหลือเศษ และต้นทุนอาจสูงขึ้นตามไปด้วย

รูปแบบของนิตยสารที่วางขายตามแผงหนังสือส่วนใหญ่ จะเป็นการพิมพ์เนื้อหาลงบนกระดาษแผ่นใหญ่แล้วพับเป็น 8, 16 หรือ 32 หน้า จากนั้นนำมาเข้าเล่มแล้วตัดเจียน ทั้งนี้รูปแบบของปกหน้าเป็นสิ่งที่ต้องใส่ใจออกแบบเป็นพิเศษ โดยคำนึงว่าจะเลือกแบบปกหน้าในตัว หรือปกหน้าแยก จะพิมพ์ด้วยกระดาษชนิดใด และจะใช้เทคนิคการพิมพ์แบบใด สำหรับรูปแบบของหน้าในนิตยสารที่พบเห็นในปัจจุบัน มีทั้งนิตยสารที่พิมพ์ 4 สีทั้งเล่ม นิตยสารที่พิมพ์หน้าในสีเดียว และนิตยสารที่พิมพ์หน้าในบางส่วนเป็น 4 สีและบางส่วนเป็นขาวดำหรือสีเดียว ทั้งนี้ การพิมพ์สีที่

แตกต่างกัน มักจะใช้กระดาษที่มีความหนาต่างกันด้วย โดยหน้าใน 4 สีอาจจะเลือกใช้กระดาษ 120-160 แกรม ในขณะที่หน้าในพิมพ์สีเดียว อาจจะเลือกใช้กระดาษ 70-80 แกรม

หลักการออกแบบนิตยสาร จะใช้หลักการเช่นเดียวกับการออกแบบกราฟิก คือ ความง่าย ความเป็นเอกภาพ การเน้น และความสมดุล (นรินทร์ ปานประดิษฐ์ 2546 : 42) ทั้งนี้การออกแบบจะต้องทำให้เกิดประโยชน์และแสดงศักยภาพในหน้าที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด ต้องสามารถแสดงคุณค่าในด้านสุนทรียศาสตร์ได้อย่างดี มีรูปแบบทันสมัย ประหยัดค่าใช้จ่ายมากที่สุด และส่งผลตามวัตถุประสงค์ได้มากที่สุด และมีรูปแบบที่แสดงถึงเอกลักษณ์และลักษณะเฉพาะอันสอดคล้องกับลักษณะศิลปวัฒนธรรมของชาติ (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์ 2540 : 17)

การออกแบบนิตยสาร เริ่มจากการเลือกหรือสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อนำมาจัดวางให้เป็นเลย์เอาต์เสียก่อน องค์ประกอบแรกคือ องค์ประกอบพื้นฐานในการออกแบบ ได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง พื้นผิว ที่ว่าง ขนาด และสี องค์ประกอบที่สองคือ ตัวอักษรและตัวพิมพ์ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการออกแบบนิตยสาร เนื่องจากตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการสื่อสารข้อมูล ไปยังผู้รับสาร นอกจากการใช้ตัวอักษรในการบรรยายเนื้อหาสาระ หากแต่มีการเลือกใช้ตัวอักษรที่เหมาะสมก็จะช่วยให้สามารถสื่อความหมายของงานออกแบบได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้ตัวอักษรในงานออกแบบนิตยสารเราจะเน้นกำหนดที่รูปแบบ ขนาด และสีของตัวอักษร และองค์ประกอบสุดท้ายคือ ภาพประกอบ โดยภาพที่เรานำมาใช้ประกอบทางการพิมพ์ ได้แก่ ภาพถ่าย ภาพสไลด์ ภาพถ่ายดิจิทัล ภาพวาด ภาพลายเส้น และภาพระบายสี เป็นต้น การคัดเลือกภาพประกอบ ควรคำนึงถึงการสื่อความหมายของภาพ คุณภาพของภาพ การเรียงภาพตามลำดับความสำคัญ การเรียงภาพตามลำดับเนื้อหาหรือเหตุการณ์ การเรียงภาพตามหลักธรรมชาติ การจัดกลุ่มภาพ และการวางคำอธิบายภาพ

เทคนิคการออกแบบ คือ ควรเริ่มด้วยการเลือกใช้ระบบกริดให้ทำหน้าที่เหมือนโครงสร้างในการกำหนดขนาดและตำแหน่งเพื่อจัดวางองค์ประกอบ และรักษาภาพรวมของนิตยสาร โดยทั่วไประบบกริดที่เหมาะสมกับนิตยสาร ได้แก่ คอลัมน์ กริด และโมดูลาร์ กริด (อารยะ ศรีกัลยาณบุตร 2550 : 243 - 244)

โรเจอร์ แบล็ก (Roger Black อ้างถึงใน Yolanda Zappaterra 2007 : 67) กล่าวถึงเทคนิคการออกแบบนิตยสาร คือ ควรใส่เนื้อหาให้ครบทุกหน้า ไม่ควรมีแค่การตกแต่ง จะต้องมีการถ่ายทอดข้อมูลหรือความบันเทิงลงไป ไม่นำเสนอภาพแพชั่นอย่างฟุ่มเฟือย และควรออกแบบหน้าปกลักษณะโปสเตอร์ คือ ใช้เพียง 1 ภาพสำหรับภาพคน จะเรียกยอดขายได้ดีกว่าการใช้หลายภาพหรือใช้ตัวอักษรทั้งหมด

ส่วนการใช้สีและตัวอักษรในนิตยสาร คือ สีขาวใช้สำหรับพื้นหลัง สีดำใช้สำหรับ

ตัวหนังสือ และสีแดงใช้สำหรับการเน้นและสร้างความน่าตื่นเต้น ซึ่งเป็นการใช้สีที่ได้ผลดีที่สุด และควรใช้สีอื่น ๆ อย่างระมัดระวัง ไม่ควรใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดกับข้อความภาษาอังกฤษจำนวนมาก ๆ เพราะทำให้อ่านยาก ควรใช้รูปแบบตัวอักษรเพียง 1 หรือ 2 แบบ จะให้ความรู้สึกของบางสิ่งทำงานร่วมกัน หลีกเลี่ยงการใช้ตัวอักษรหลายแบบหรือหลายสี

สำหรับการจัดวางหน้านิตยสาร ควรสร้างทุกสิ่งให้ใหญ่เท่าที่จะเป็นไปได้ ตัวอักษรจะดูดีเมื่อมีขนาดใหญ่ แต่ภาพที่ไม่ดีไม่ควรมีขนาดใหญ่ และปัญหาของการออกแบบส่วนใหญ่ คือ ไม่มีอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจหรือแปลกใหม่ ถ้าต้องการให้คนสนใจ จะต้องลองเปลี่ยนแนวการออกแบบจากจังหวะที่ซ้ำซากจำเจ เช่น ภาพ หัวเรื่อง ภาพ ข้อความ โฆษณา หัวเรื่อง ภาพ โฆษณาเหล่านี้เป็นจังหวะการจัดวางที่แปลกใหม่บ้าง

กระบวนการออกแบบ จะเริ่มจากการเตรียมการก่อนการออกแบบ คือ การรับทราบความคิด ความต้องการ และนโยบายต่าง ๆ ของผู้บริหาร จากนั้นต้องมีการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อนำมาเขียนโจทย์การออกแบบ (Design Brief) แล้วจึงกำหนดรูปแบบสิ่งพิมพ์ ต่อมาจึงเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติการออกแบบ คือ การเลือกหรือสร้างองค์ประกอบ และนำไปจัดทำเลย์เอาต์ (Layout) โดยยึดหลักการออกแบบเพื่อจัดองค์ประกอบศิลป์ เมื่อได้เลย์เอาต์สมบูรณ์แล้ว จะต้องมีการประเมินผลงานออกแบบเลย์เอาต์นี้ด้วยการใช้โจทย์การออกแบบเพื่อดูว่าเลย์เอาต์สามารถสื่อสารแนวความคิดที่กำหนดไว้ได้เป็นรูปธรรมมากที่สุดหรือไม่ ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ สามารถแก้ไขปัญหาได้ดีที่สุดหรือไม่ และทำให้กลุ่มเป้าหมายประทับใจได้มากที่สุดหรือไม่ ที่สำคัญต้องคำนึงถึงด้านความคิดสร้างสรรค์ อันได้แก่ ความมีเอกลักษณ์ โดดเด่น ไม่ซ้ำคู่แข่ง ความยืดหยุ่น ใช้ได้นาน ไม่น่าเบื่อ เกิดการจดจำได้ ช่วยสื่อสารให้เข้าใจหรือรับรู้แนวคิดและบุคลิกภาพที่ต้องการสื่อได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงมีความงดงามลงตัวและมีรูปแบบที่เหมาะสม

กระดาษที่ใช้ในการผลิตสิ่งพิมพ์ว่ามีหลายชนิด เช่น กระดาษปรีฟ กระดาษอาร์ต กระดาษปอนด์ ฯลฯ แต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน การเลือกใช้จึงควรพิจารณาให้เหมาะกับชนิดและลักษณะการใช้งานของสิ่งพิมพ์ ส่วนน้ำหนักระดาษมีหน่วยเรียกเป็นแกรม โดยกระดาษที่มีน้ำหนักมากก็จะยังมีความหนาตามไปด้วย ส่วนขนาดของกระดาษมาตรฐานที่นิยมใช้ คือ กระดาษซุเอ (อารยะ ศรีกัลยาณบุตร 2550 : 318) ดังนั้น การเลือกใช้กระดาษสำหรับพิมพ์นิตยสาร ต้องเลือกให้เหมาะกับบุคลิกลักษณะและการใช้งานของนิตยสารเล่มนั้น ๆ โดยคำนึงเรื่องชนิด น้ำหนัก และขนาดมาตรฐานของกระดาษ

ต้นทุนการผลิตที่ควรรู้จัก ได้แก่ ต้นทุนคงที่ คือ ต้นทุนที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามจำนวนพิมพ์ในแต่ละช่วงเวลา ไม่ว่าจะงานจะมากหรือน้อยเพียงใด เช่น เงินเดือนพนักงาน ค่าเช่า

สำนักงาน ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร เป็นต้น และต้นทุนผันแปร คือ ต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามจำนวนการพิมพ์ของชิ้นงานแต่ละชิ้นในแต่ละช่วงเวลา เช่น ค่ากระดาษ ค่าหมึกพิมพ์ ค่าเตรียมการพิมพ์ ค่าพิมพ์ ค่าเรียงพิมพ์ ค่าล่วงเวลา เป็นต้น (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2532 : 166-172)

ต้นทุนในการพิมพ์ ประกอบด้วย

1. ต้นทุนการพิมพ์ในขั้นเตรียมการพิมพ์ ได้แก่ การเรียงพิมพ์ ค่าจัดทำอาร์ตเวิร์ก (Artwork) ค่าฟิล์มและแม่พิมพ์ ค่าแยกสี และค่าปรับสี
2. ต้นทุนการพิมพ์บนเครื่องพิมพ์ ได้แก่ กระดาษ ต้นทุนแรงงาน และต้นทุนค่าใช้จ่ายในโรงพิมพ์ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าเช่าอาคาร และค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร เป็นต้น
3. ต้นทุนการพิมพ์ในขั้นตอนการทำสิ่งพิมพ์สำเร็จ ได้แก่ การพับ การเก็บเล่ม การตีเลขวิ่ง การปรุฉีกและการปั๊มขาด การเข้าเล่มและการเขียนเล่ม การเคลือบ การเดินทองหรือฟอยล์สีต่าง ๆ และการปั๊มนูน
4. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโรงพิมพ์ เช่น ค่าใช้จ่ายด้านการตลาด และการบริหาร ได้แก่ เงินเดือน ค่ายานพาหนะ และอื่น ๆ รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับการผลิตโดยตรง ซึ่งต้องนำมาคิดเป็นต้นทุนรวมกับค่าใช้จ่ายในส่วนอื่น ๆ ด้วย

เทคนิควิธีการออกแบบสิ่งพิมพ์ที่จะช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ คือ การตั้งจุดด้วยภาพ ความเรียบง่าย การเพิ่มลักษณะพิเศษ เช่น การใช้วัสดุรีไซเคิล การเคลือบเงา ฯลฯ การสร้างความน่าสนใจด้วยความแตกต่าง การใช้ส่วนประกอบที่คาดไม่ถึง เช่น การใช้ภาพ การใช้สีตัดกัน การเล่นคำ ฯลฯ การเลือกตัวอักษร ภาพ กระดาษ และรูปแบบให้มีความเหมาะสมต่อเนื่อง การจำกัดจำนวนสี การจัดวางตัวอักษรที่ดี การใช้ภาพที่น่าสนใจมากที่สุด การใช้รูปทรงหรือรูปทรงนามธรรม การใช้ภาพราคาถูก การค้นหาภาพฟรี การสร้างสรรค์ภาพ การถ่ายภาพเอง การผลิตในราคาต่ำ การใช้สีราคาประหยัด การเลือกขนาดกระดาษที่เหมาะสม และเลือกวิธีเข้าเล่มที่เหมาะสม (Lee Chartier and Scott Mason 1995 : 12-106)

การลดจำนวนสีในการพิมพ์จะช่วยค่าใช้จ่ายในการผลิตได้ แต่ต้องทำความเข้าใจในเรื่องการนับสีในระบบการพิมพ์ออฟเซตประกอบด้วย คือ การพิมพ์สีเดียว ซึ่งจะพิมพ์สีอะไรก็ได้ และในสีที่พิมพ์นั้นก็เลือกความเข้มได้หลายระดับ ทำให้ดูเหมือนว่าพิมพ์หลายสีได้ โดยการพิมพ์ 1 สีจะมีค่าใช้จ่ายต่ำสุด ส่วนการพิมพ์ 2 สี ซึ่งค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นจากพิมพ์สีเดียวมาอีกบางส่วน เพราะโรงพิมพ์จะต้องเพิ่มแม่พิมพ์ตามจำนวนสี และต้องเพิ่มเที่ยวพิมพ์หรือรอบพิมพ์ตามไปด้วย สำหรับการพิมพ์ 4 สี หรือพิมพ์แบบสอดสี จะทำให้ภาพมีสีสันสวยงามสมจริง เหมือนกับที่ตาเห็น โรงพิมพ์จะใช้วิธีพิมพ์สีหลัก 4 สี แล้วสีจะผสมกันออกมาได้สีตามที่ต้องการทุกสี แต่ค่าใช้จ่ายสูง เพราะต้องใช้แม่พิมพ์ถึง 4 ตัว แล้วต้องพิมพ์ 4 รอบ สีที่ใช้คือ สีฟ้า (Cyan) สีชมพู (Magenta) สี

เหลือง (Yellow) และสีดำ (Black) ซึ่งเรียกว่า พิมพ์ในระบบ CMYK และนอกจากนี้ยังมีการพิมพ์สีพิเศษ สำหรับงานพิมพ์ที่ต้องการความโดดเด่น พิเศษ แปลกตา เช่น สีบรอนซ์เงิน สีบรอนซ์ทอง สีสะท้อนแสง หรือสีที่ไม่สามารถใช้หมึก CMYK ทับกันให้ได้สีที่ต้องการ (วี พลัส กรุป 2554)

เทคนิควิธีการทำงานที่จะช่วยเรื่องการจำกัดการใช้งบประมาณในการผลิตนิตยสาร คือ การใช้การพิมพ์ระบบออฟเซต สำหรับพิมพ์งานปริมาณมาก การพิมพ์แบบจำกัดเพียง 1 หรือ 2 สีพิมพ์ จะมีความประหยัดที่สุด ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับขนาดทางการพิมพ์เป็นสำคัญ การใช้ขนาดมาตรฐานในการพิมพ์จะช่วยให้เกิดความประหยัดมากที่สุด ซึ่งการใช้ขนาดมาตรฐานในการออกแบบต้องทราบถึงขนาดของกระดาษในแต่ละประเภทและขนาดของเพลทที่ใช้พิมพ์ เพื่อหาขนาดมาตรฐานงานที่ใช้ในการออกแบบ

งานพิมพ์ที่มีหลายหน้าสามารถแยกเพลทพิมพ์งานระหว่างงาน 4 สีกับงานพิมพ์ 1 สีออกจากกันได้ หรือการพิมพ์งาน 2 สีสามารถใช้วิธีสลับสีในการผลิตได้ เช่น งานพิมพ์สามารถวางในเพลทได้ 2 ชั้นก็สามารถสลับสีในการพิมพ์ได้หรือพิมพ์งานได้ 2 แบบ

เทคนิคการพิมพ์งาน 2 สี จะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากและสามารถสร้างสรรค์ผลงานให้มีความน่าสนใจได้ เช่น ใช้วิธีการพิมพ์ 2 สี ด้วยเทคนิคสีซ้อนกันแบบ Over print จะทำให้เกิดสีที่ 3 ได้ หรือเลือกใช้ 2 สีตัดกันเพื่อสร้างความน่าสนใจในงาน เช่น การใช้สีดำและแดง หรือ ใช้สีเหลืองและดำ เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานด้วย

สำหรับการใช้ภาพในการออกแบบ หากใช้ให้น้อยที่สุดจะช่วยลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาพลงได้ หรือเลือกวิธีการถ่ายภาพเองจากกล้องดิจิทัล จะลดค่าใช้จ่ายในเรื่องภาพถ่ายได้ อีกทั้งสะดวกและรวดเร็วกว่าการใช้ฟิล์มมาก แต่ก็มีข้อผิดพลาดเรื่องสีและคุณภาพได้ และหากจะพิมพ์ภาพด้วยการใช้ 2 สี ควรมีการปรับแต่งภาพโดยใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ เช่น Adobe Photoshop ช่วยตกแต่งน้ำหนักภาพให้สวยงามมากขึ้น

ควรเลือกใช้กระดาษที่มีราคาไม่แพงในการพิมพ์ หรือใช้กระดาษที่มีอยู่ในคลัง (Stock) ของโรงพิมพ์จะมีราคาถูกกว่าการสั่งกระดาษจากโรงงานมาผลิตเฉพาะงาน อีกทั้งงานพิมพ์ 1 สีสามารถเลือกพิมพ์บนกระดาษสีได้ ซึ่งส่วนมากมีสีให้เลือกใช้ไม่มากนักแต่มีสีหลัก ๆ ให้ใช้ เช่น สีแดง สีเหลือง สีเขียว สีน้ำเงิน แต่ข้อควรระวังคือ การพิมพ์ลงบนกระดาษบางชนิดจะทำให้สีเปลี่ยนไป เช่น การพิมพ์บนกระดาษสีน้ำตาล แล้วเลือกใช้สีแดงและส้มเพื่อพิมพ์งาน ผลที่ได้ออกมาคือสีจะหม่นลงเนื่องจากเนื้อกระดาษ

อีกวิธีสำหรับการเลือกใช้กระดาษ คือใช้กระดาษราคาต่ำกับการออกแบบบางประเภทสามารถสร้างความรู้สึกลงในเชิงอนุรักษ์ได้และช่วยลดค่ากระดาษได้ หรือการใช้กระดาษที่เป็นเศษเหลือจากงานพิมพ์อื่น ๆ วิธีนี้เป็นการประหยัดค่ากระดาษได้มาก แต่วิธีนี้ต้องรู้ขนาดของกระดาษที่

เหลืออยู่และขนาดทางการพิมพ์เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการผลิต

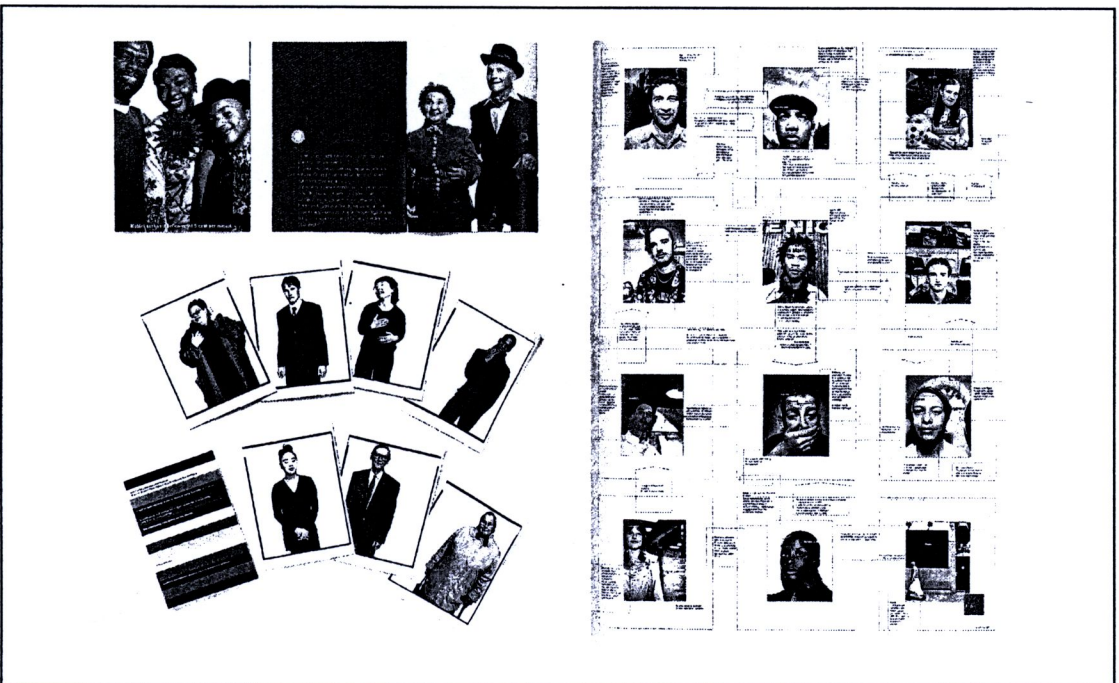
และหากพิมพ์งานจำนวนมากจะได้งานต่อชิ้นถูกกว่า เช่น งานพิมพ์จำนวน 100 ชิ้นกับ 500 ชิ้น ราคาอาจต่างกันจากยอดรวม 10 เปอร์เซ็นต์ แต่ราคาต่อหน่วยอาจต่างกันถึง 80 เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ตัวอย่างผลงานออกแบบเพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต และการวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาพิมพ์นิตยสาร

การวิเคราะห์ตัวอย่างผลงานออกแบบเพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิต

ตัวอย่างที่ 1

การจับคู่สีโพรเซส (Process) เพียง 2 สี ได้แก่ สีฟ้า (Cyan) และสีดำ (Black) แล้วพิมพ์ลงบนกระดาษสีขาว จะช่วยลดจำนวนการใช้เพลทและรอบพิมพ์ได้ เทคนิคการออกแบบ คือ การใช้สีดำ (B) กับตัวอักษรเนื้อหาและภาพประกอบ และใช้สีฟ้า (C) เพื่อเน้นคำหรือข้อความบางจุด โดยบางตำแหน่งจะสร้างเป็นรูปทรงสีฟ้าแล้วนำตัวอักษรสีขาวและคำวางทับบนรูปทรงเพื่อเน้น บางหน้าใช้ตัวอักษรสีขาวบนพื้นหลังสีฟ้าทั้งหน้า และบางหน้าใช้พื้นหลังสีขาว สีฟ้า และสีดำ ที่มีค่าน้ำหนักแตกต่างกันมาจัดวางสลับกัน เพื่อสร้างความน่าสนใจและไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ ดังภาพที่ 4

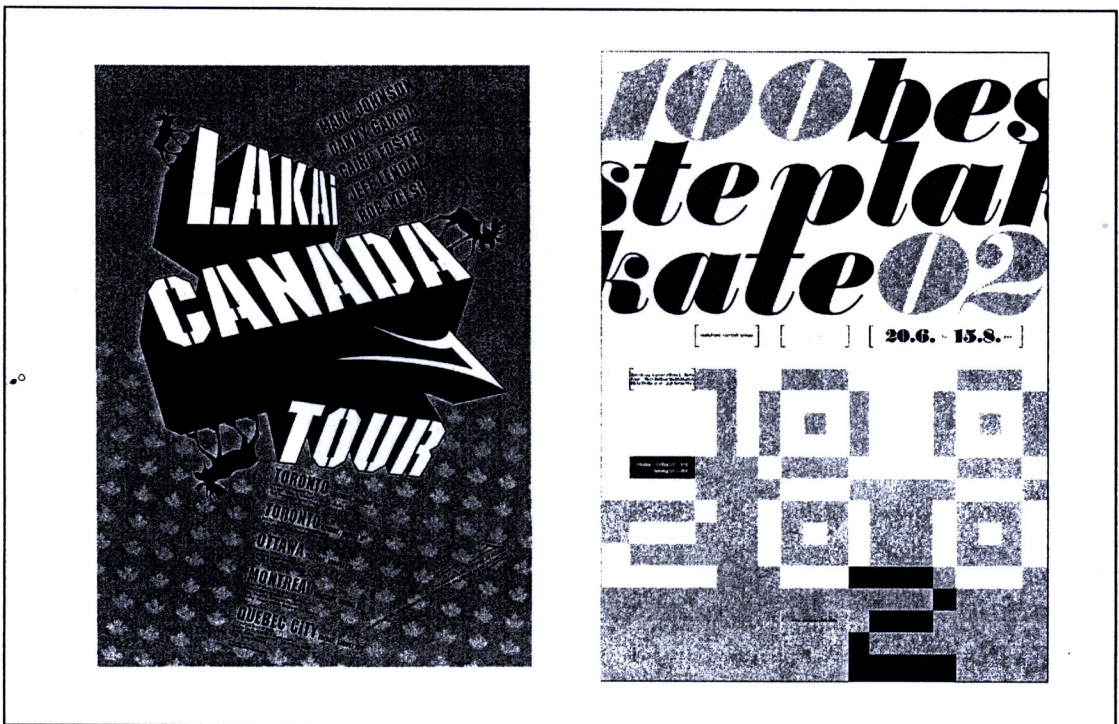

ภาพที่ 4 ภาพตัวอย่างที่ 1 การจับคู่สีพิมพ์ โดยใช้สี Process

ที่มา : Ken Ozawa, *Design Collection with Limited Colors*, Tokyo Japan : PIE Books, 2009 : 112-113.

ตัวอย่างที่ 2

เมื่อใช้สีดำ Process Black ร่วมกับสีพิเศษสีอื่น เช่น สีฟ้าพิเศษ Pantone 637 U (ภาพซ้าย) หรือ สีเขียวพิเศษ Pantone 802 U (ภาพขวา) บนกระดาษสีขาว ซึ่งเป็นการพิมพ์ 2 สีที่ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายลงและสามารถสร้างความน่าสนใจให้กับงานได้ เทคนิคการออกแบบ คือ ต้องเลือกใช้สีพิเศษที่มีความสดกับงานออกแบบที่ถูกจัดวางอย่างเหมาะสมลงตัว จะช่วยให้เกิดการแสดงสีขึ้นได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการเลือกใช้ตัวอักษรที่สามารถสร้างความแปลกใหม่ให้กับงาน แต่ก็ไม่ควรใช้ตัวอักษรที่แตกต่างหลากหลายรูปแบบ เพราะมันจะไปลดความน่าสนใจของสีนั้นลง ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ภาพตัวอย่างที่ 2 การจับคู่สีพิมพ์ โดยใช้สี Process Black และสีพิเศษ

ที่มา : Ken Ozawa, Design Collection with Limited Colors, Tokyo Japan : PIE Books, 2009 : 51, 56.

ตัวอย่างที่ 3

การออกแบบสำหรับการพิมพ์ 2 สี โดยใช้เทคนิคการเน้น คือ การใช้สีดำเป็นสีหลัก ซึ่งออกแบบให้มีหลายค่าน้ำหนักเพื่อให้งานดูมีมิติ แล้วใช้สีพิเศษซึ่งเป็นสีสด 1 สีเพื่อเน้นจุดสำคัญเพียงจุดเดียวในภาพ ก็เป็นเทคนิคเรียกร้องความสนใจที่ได้ผลดี ตามภาพตัวอย่างเป็นการจับคู่สีระหว่างสีฟ้าพิเศษ Pantone 801 C และสีดำพิเศษ Pantone Black C บนกระดาษสีขาว นอกจากการออกแบบเพื่อเน้นจุดสำคัญแล้ว การเลือกใช้สีดำพิเศษ Pantone Black C จะสามารถให้ความดำสนิทมากกว่าสีดำ Process แต่ทั้งนี้ให้พิจารณาก่อนว่ามีความจำเป็นที่ต้องใช้สีพิเศษมากน้อยเพียงใด เนื่องจากสีพิเศษจะมีราคาสูงกว่าสีปกติ ซึ่งอาจทำให้เกิดต้นทุนสูงขึ้นโดยเปล่าประโยชน์ ดังภาพที่

6

ภาพที่ 6 ภาพตัวอย่างที่ 3 การพิมพ์ 2 สี โดยใช้เทคนิคการเน้น

ที่มา : Maia Francisco, Designing with One Color and Two Colors, New York USA. : Harper Design, 2011 : 132.

ตัวอย่างที่ 4

การจับคู่สีพิเศษสำหรับพิมพ์งาน 2 สี ตามภาพตัวอย่างคือ สีน้ำตาลพิเศษ Pantone 497 U และสีฟ้าพิเศษ Pantone 305 U บนกระดาษสีขาว เทคนิคการออกแบบ คือ การวางภาพและตัวอักษร โดยใช้เพียงสองสีสลับกันไปมา โดยไม่จำเป็นต้องเลือกไม่ใช่สีที่มีความเข้มจัดเท่ากับสีดำ ก็สามารถทำให้อารมณ์ของงานมีความแปลกแตกต่างออกไป ทั้งนี้ ต้องเริ่มจากการตั้งวัตถุประสงค์ในการออกแบบที่ชัดเจน เมื่อเลือกและจัดวางองค์ประกอบทั้งภาพ ตัวอักษร และสีส้น ก็ควรเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด งานจึงจะเกิดความกลมกลืนสวยงาม ดังภาพที่ 7

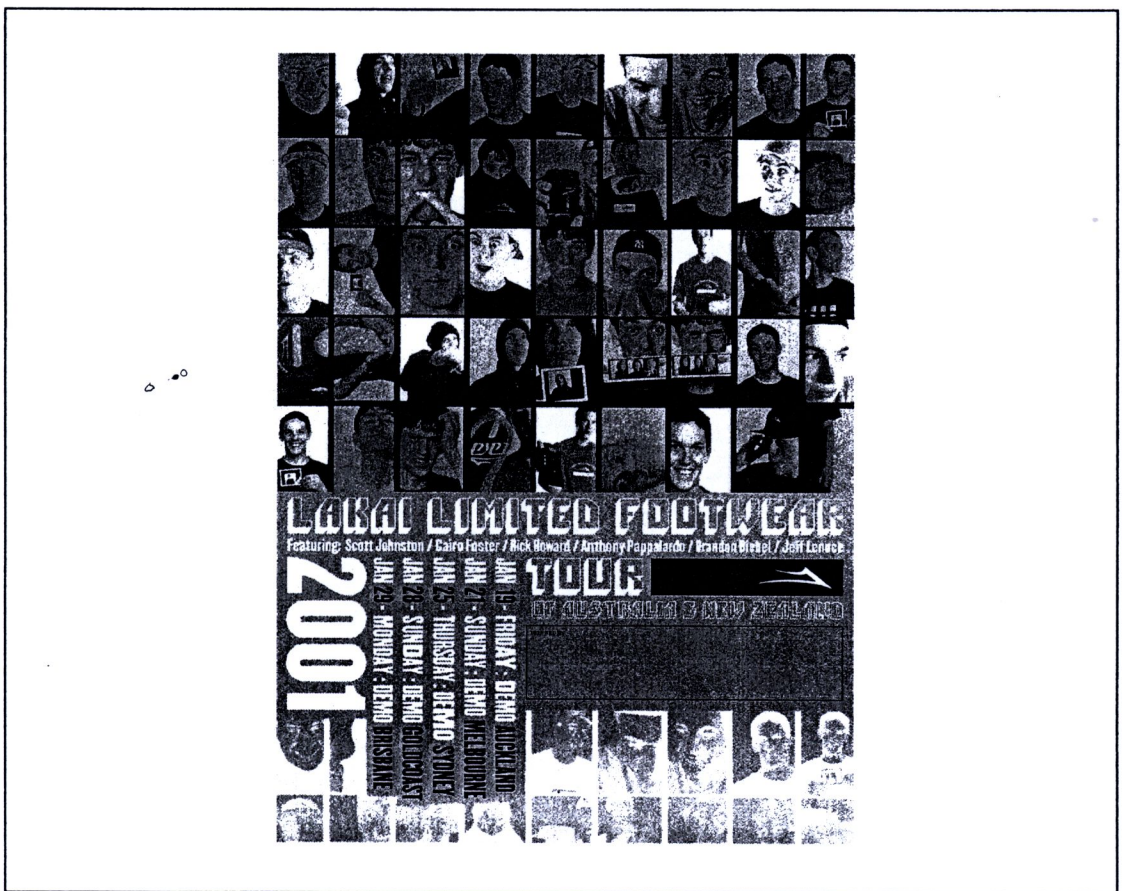

ภาพที่ 7 ภาพตัวอย่างที่ 4 การจับคู่สีพิมพ์ โดยใช้สีพิเศษ

ที่มา : Ken Ozawa, Design Collection with Limited Colors, Tokyo Japan : PIE Books, 2009 : 58.

ตัวอย่างที่ 5

การใช้สีเงิน ตามภาพตัวอย่างเป็นสีพิเศษ Pantone 877 U จับคู่กับสีน้ำเงินพิเศษ Pantone 289 U บนกระดาษสีขาว เนื่องจากสีเงินเป็นสีที่สามารถสร้างความประทับใจที่แตกต่างจากสีอื่น ๆ ทั้งหมด ช่วยให้งานเกิดความรู้สึกถึงความมันเงาเหมือน โลหะและดูทันสมัย สร้างความแปลกใหม่ได้ดี เทคนิคการออกแบบ คือ ใช้สีอื่นพิมพ์บนกระดาษขาวก่อน ซึ่งจะช่วยให้ดูเป็นงานพิมพ์ 2 สี จากภาพตัวอย่าง คือ สีน้ำเงินและสีขาว จากนั้นให้พิมพ์สีเงินลงไป นอกจากงานจะดูมีความทันสมัย และยังคงเหมือนงานพิมพ์ 3 สีอีกด้วย ดังภาพที่ 8

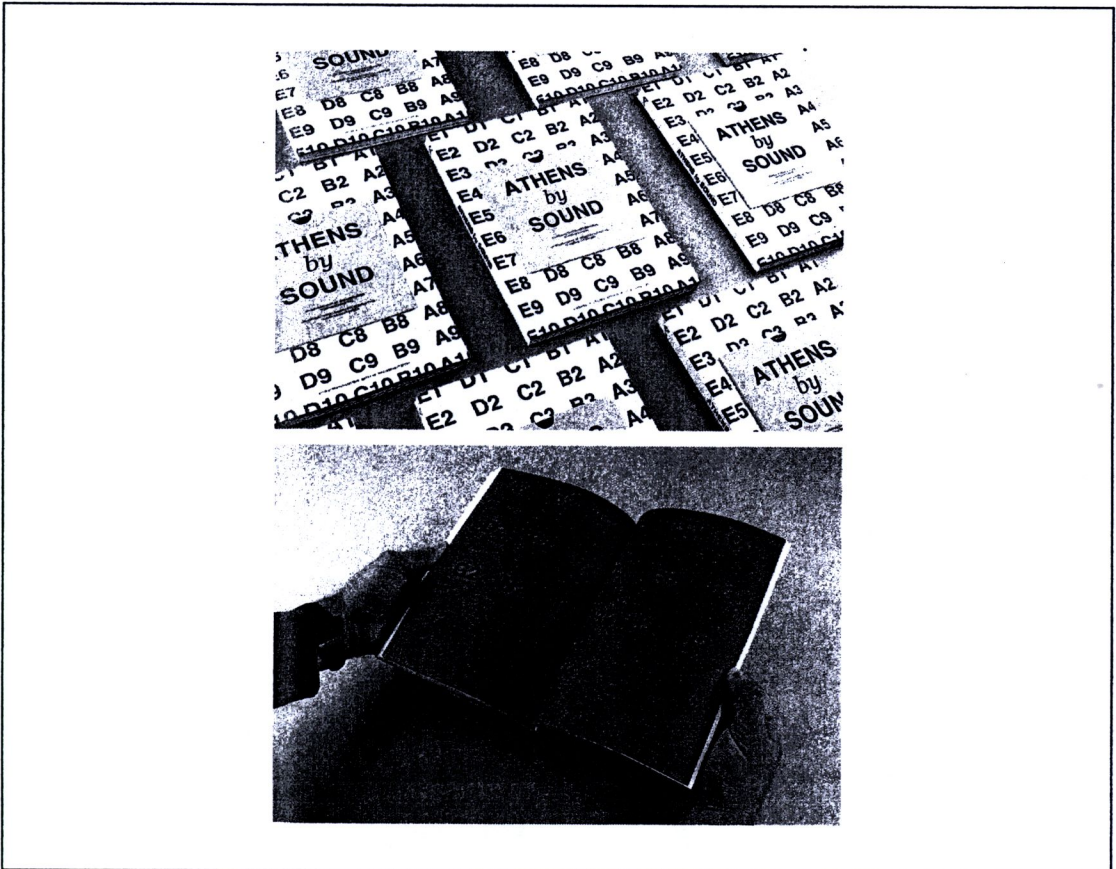

ภาพที่ 8 ภาพตัวอย่างที่ 5 การจับคู่สีพิมพ์ โดยสีเงินและสีอื่น

ที่มา : Ken Ozawa, *Design Collection with Limited Colors*, Tokyo Japan : PIE Books, 2009 : 50.

ตัวอย่างที่ 6

ถึงแม้ว่าจะใช้สีพิมพ์เพียง 1-2 สี แต่ก็สามารถสร้างงานให้ดูมีสีสันหลากหลาย หนีจากความซ้ำซากจำเจ ด้วยการใช้เทคนิคการพิมพ์บนกระดาษสี ตามภาพตัวอย่างเป็นสีแดงพิเศษ Pantone 485 C จับคู่กับสีดำพิเศษ Pantone Black C บนกระดาษสี ดังภาพที่ 9

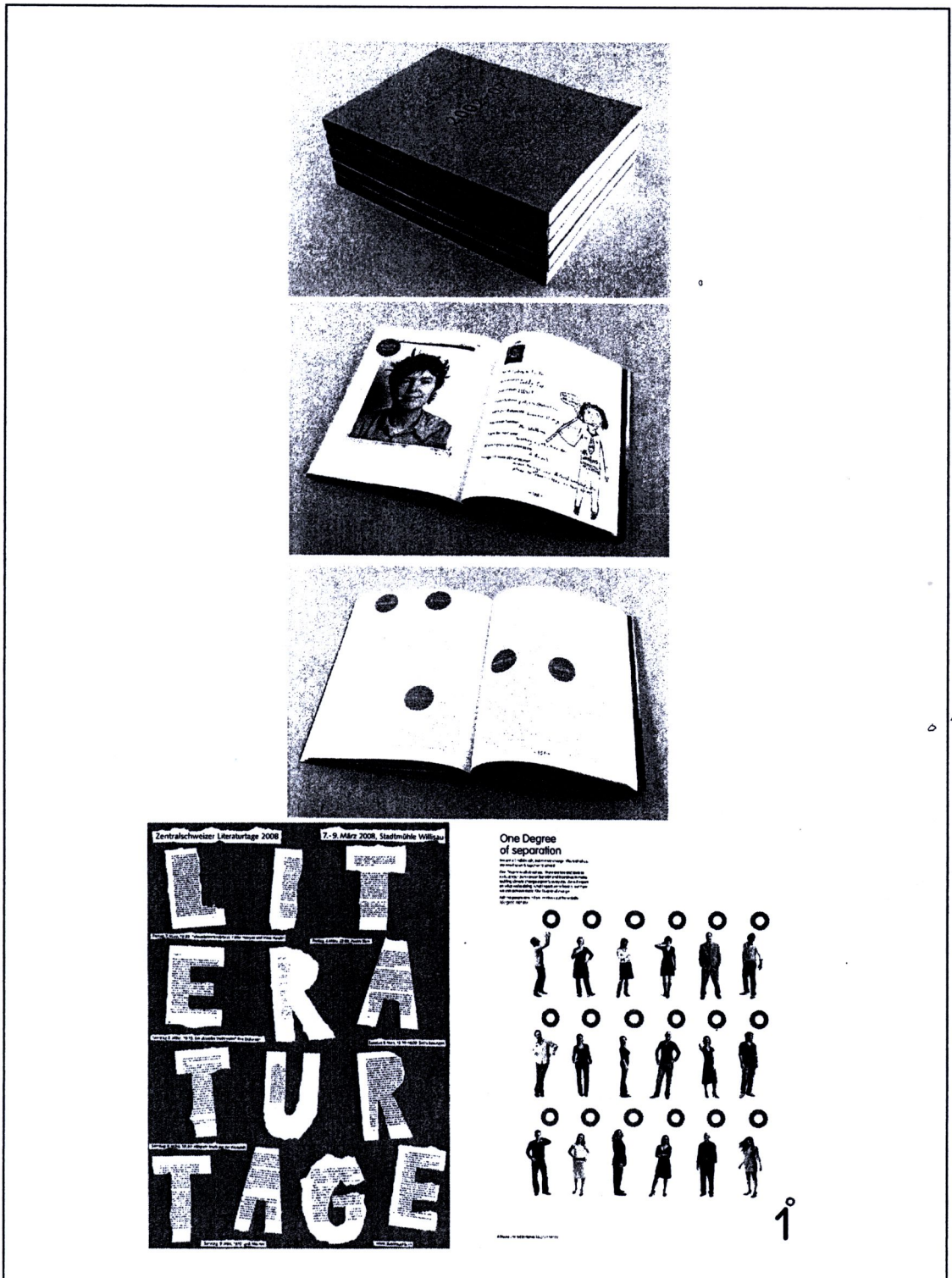

ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่างที่ 6 การพิมพ์ 2 สี บนกระดาษสี

ที่มา : Maia Francisco, Designing with One Color and Two Colors, New York USA. : Harper Design, 2011 : 77.

ตัวอย่างที่ 7

การพิมพ์ 2 สี เป็นเรื่องที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถของนักออกแบบในการใส่ไอเดียใหม่ ๆ ในงานออกแบบที่มีข้อจำกัด ตามภาพตัวอย่างเป็นสีฟ้าพิเศษ Pantone 801 C จับคู่กับสีดำพิเศษ Pantone Black C จะเห็นว่าเพียง 2 สีนี้บวกกับการออกแบบจัดวางภาพที่ดีก็สามารถช่วยให้งานดูสวยงาม มีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากน่าเบื่อ โดยไม่ต้องใช้สีส้นมากมาย ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 ภาพตัวอย่างที่ 7 การพิมพ์ 2 สี กับการออกแบบที่หลากหลาย

ที่มา : Maia Francisco, *Designing with One Color and Two Colors*, New York USA. : Harper Design, 2011 : 136, 138, 139, 141.

การวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาพิมพ์นิตยสาร

การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสารจะมีความผันแปรตามข้อจำกัดที่แตกต่างกันไป ซึ่งส่งผลโดยตรงกับต้นทุนการผลิตนิตยสาร และหากมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้านราคาประกอบแล้ว จะทำให้เห็นความแตกต่างของราคาที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาพิมพ์นิตยสาร โดยแบ่งส่วนการวิเคราะห์เปรียบเทียบออกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้ (ดูตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาพิมพ์นิตยสารทั้งหมดในภาคผนวก ข)

กรณีตัวอย่าง การพิมพ์นิตยสารขนาด A4 (10.5 x 8.5 นิ้ว) จำนวน 124 หน้า พิมพ์ 2 ด้าน (รวมปกหน้าพิมพ์ 4 สี)

1. การเปรียบเทียบด้านจำนวนพิมพ์

ตารางที่ 5 การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสารโดยเปรียบเทียบจากจำนวนพิมพ์

นิตยสาร	จำนวนพิมพ์			จำนวนสี					ราคา (บาท)	ราคา ต่อหน่วย
	1000	1500	2000	ปก 4 สี	หน้าใน					
					1 สี	2 สี	3 สี	4 สี		
งาน 004	X			X	X				55,200.-	55.17
งาน 005		X		X	X				67,600.-	45.03
งาน 006			X	X	X				80,000.-	40.00
งาน 019	X			X		X			82,000.-	81.99
งาน 020		X		X		X			94,400.-	62.91
งาน 021			X	X		X			108,300.-	54.14
งาน 028	X			X			X		106,100.-	106.08
งาน 029		X		X			X		118,500.-	78.97
งาน 030			X	X			X		133,100.-	66.52
งาน 037	X			X				X	135,200.-	135.14
งาน 038		X		X				X	147,600.-	98.34
งาน 039			X	X				X	163,900.-	81.93

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเรื่องจำนวนพิมพ์ พบว่าการสั่งงานพิมพ์จำนวนมากจะได้งานต่อชิ้นถูกกว่า ยกตัวอย่างการพิมพ์งานจำนวน 1,000 ชิ้น กับ 1,500 ชิ้น ราคา

ยอดรวมจะต่างกันร้อยละ 8-18 (พิมพ์ 4 สี ยอดรวมต่างกันร้อยละ 8 ขณะที่พิมพ์ 1 สี ยอดรวมต่างกันถึงร้อยละ 18) และการพิมพ์งานจำนวน 1,000 ชิ้น กับ 2,000 ชิ้น ราคา ยอดรวมจะต่างกันถึงร้อยละ 18-30 (พิมพ์ 4 สี ยอดรวมต่างกันร้อยละ 18 ขณะที่พิมพ์ 1 สี ยอดรวมต่างกันถึงร้อยละ 30)

หากเปรียบเทียบราคาต่อหน่วย การพิมพ์งานจำนวน 1,000 ชิ้น กับ 1,500 ชิ้น ราคาต่อหน่วยจะต่างกันร้อยละ 20-27 และการพิมพ์งานจำนวน 1,000 ชิ้น กับ 2,000 ชิ้น ราคาต่อหน่วยจะต่างกันถึงร้อยละ 28-39

2. การเปรียบเทียบด้านกระดาษ

ตารางที่ 6 การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสาร โดยเปรียบเทียบจากความหนาของกระดาษปก

นิตยสาร	จำนวนพิมพ์			กระดาษปก			ราคา (บาท)	ราคา ต่อหน่วย
	1000	1500	2000	Art 210 gsm	Art 260 gsm	Art 310 gsm		
งาน 037	X			X			135,200.-	135.14
งาน 038		X		X			147,600.-	98.34
งาน 039			X	X			163,900.-	81.93
งาน 040	X				X		135,900.-	135.84
งาน 041		X			X		148,400.-	98.93
งาน 042			X		X		165,100.-	82.55
งาน 043	X					X	136,600.-	136.55
งาน 044		X				X	149,300.-	99.52
งาน 045			X			X	166,400.-	83.16

จากตารางที่ 6 พบว่า ความหนาของกระดาษต่างกันเพียง 50 แกรม (gsm) ราคาจะต่างกันร้อยละ 0.5 เท่ากับว่าช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้ถึงหน่วยละ 50-70 สตางค์

ตารางที่ 7 การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสารโดยเปรียบเทียบจากชนิดของกระดาษหน้าใน

นิตยสาร	จำนวนพิมพ์			กระดาษหน้าใน				ราคา (บาท)	ราคา ต่อหน่วย
	1000	1500	2000	Green read 75 gsm	Pond 80 gsm	Pond 100 gsm	Art 105 gsm		
งาน 037	X			X				135,200.-	135.14
งาน 038		X		X				147,600.-	98.34
งาน 039			X	X				163,900.-	81.93
งาน 073	X				X			133,600.-	133.58
งาน 074		X			X			145,400.-	96.87
งาน 075			X		X			161,100.-	80.54
งาน 109	X					X		139,500.-	139.49
งาน 110		X				X		153,700.-	102.46
งาน 111			X			X		171,700.-	85.82
งาน 145	X						X	141,000.-	140.94
งาน 146		X					X	155,000.-	103.30
งาน 147			X				X	174,300.-	87.13

จากตารางที่ 7 พบว่า ชนิดของกระดาษส่งผลให้เกิดต้นทุนแตกต่างกัน ยกตัวอย่าง กระดาษถนอมสายตา (Green read) 75 แกรม มีราคาสูงกว่ากระดาษปอนด์ (Pond) 80 แกรม ประมาณร้อยละ 1.5 ส่วนกระดาษอาร์ต (Art) 105 แกรม เมื่อเปรียบเทียบราคากับกระดาษปอนด์ 100 แกรม ซึ่งมีความหนาใกล้เคียงกัน พบว่ากระดาษอาร์ตมีราคาสูงกว่าประมาณร้อยละ 1 และพบข้อสังเกตอีกประการคือ กระดาษปอนด์ 100 แกรม มีราคาสูงกว่ากระดาษปอนด์ 80 แกรมถึงร้อยละ 4-6 เพียงแต่มีความหนาแตกต่างกัน 20 แกรมเท่านั้น

3. การเปรียบเทียบด้านจำนวนสีพิมพ์

ตารางที่ 8 การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสารโดยเปรียบเทียบจากจำนวนสีพิมพ์

นิตยสาร	จำนวนสี					ราคา (บาท)	ราคา ต่อหน่วย
	ปก	หน้าใน					
	4 สี	1 สี	2 สี	3 สี	4 สี		
งาน 124	X	X				62,400.-	62.39
งาน 133	X		X			89,300.-	98.20
งาน 142	X			X		113,300.-	113.29
งาน 151	X				X	142,400.-	142.35

จากตารางที่ 8 เมื่อเปรียบเทียบเรื่องจำนวนสีพิมพ์ จะเห็นว่ากรพิมพ์ 1 สีราคาถูกกว่าการพิมพ์ 2 สี ถึงร้อยละ 30 ส่วนการพิมพ์ 2 สีราคาถูกกว่าการพิมพ์ 3 สี อยู่ที่ร้อยละ 21 และการพิมพ์ 3 สีราคาถูกกว่าการพิมพ์ 4 สี อยู่ที่ร้อยละ 20 หากเปรียบเทียบระหว่างกรพิมพ์ 2 สี และ 4 สี จะเห็นความแตกต่างของราคาขอยอดรวมถึงร้อยละ 37

4. การเปรียบเทียบด้านการเข้าเล่ม

ตารางที่ 9 การคำนวณราคาพิมพ์นิตยสารโดยเปรียบเทียบจากรูปแบบการเข้าเล่ม

นิตยสาร	จำนวนพิมพ์			การเข้าเล่ม		ราคา (บาท)	ราคา ต่อหน่วย
	1000	1500	2000	เย็บมุมหลังคา	ไสสันกาว		
งาน 007	X			X		55,400.-	55.36
งาน 008		X		X		67,300.-	44.84
งาน 009			X	X		79,600.-	39.77
งาน 010	X				X	55,900.-	55.88
งาน 011		X			X	68,500.-	45.62
งาน 012			X		X	81,300.-	40.61

จากตารางที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบเรื่องรูปแบบการเข้าเล่ม จะเห็นว่าราคาของการเข้าเล่มแบบเย็บมุมหลังคาจะมีราคาถูกกว่าการเข้าเล่มแบบไสสันกาวหน่วยละ 50 สตางค์โดยประมาณ

ตอนที่ 3 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาถึงแนวทางการออกแบบนิตยสาร จะมุ่งเน้นเรื่องแนวคิด เทคนิควิธีการทำงาน การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบ ตลอดจนวัสดุทางการพิมพ์ เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนการผลิตที่มีความเหมาะสมต่อโครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของนักศึกษา โดยแยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการออกแบบที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต

การตั้งงบประมาณสำหรับการจัดทำนิตยสาร โดยปกติการตีราคาค่าพิมพ์จะอยู่ใน 4 สี (CMYK) ถึงแม้ว่ามีการใช้ภาพมากเท่าไรก็ตาม และราคาจะผันแปรตามจำนวนยกของหน้างาน ทั้งนี้ คุณสรนัยน์ นนท์ปิยสกุล ให้ข้อมูลว่า การออกแบบนิตยสารเล่มหนึ่ง จะต้องกำหนดก่อนว่ามีจำนวนกี่หน้าและใช้กี่หน้ายก (1 ยก เท่ากับ 8 หน้า A4) ทั้งนี้ต้องดูว่ามีจำนวนกี่หน้า โดยนำ 8 มาหารว่าได้ทั้งหมดกี่ยก ยกตัวอย่างการคิดค่าใช้จ่ายการพิมพ์นิตยสาร 4 สี จำนวน 1 ยก ราคาอยู่ที่ 8,000 บาทต่อ 4 สี เท่ากับว่า 1 สีเท่ากับ 2,000 บาท หากพิมพ์เพียง 2 สี โรงพิมพ์อาจจะไม่ได้คิดราคาสีละ 2,000 บาท แต่อาจจะคิด 4,000 บาท ขึ้นอยู่กับจำนวนที่สั่งพิมพ์ หากมียอดพิมพ์จำนวนมาก ราคาจะลดหลั่นได้ถูกกว่าการพิมพ์จำนวนน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงบประมาณว่ามีเพียงพอสำหรับงานพิมพ์ 4 สีหรือไม่

คุณสุปรีย์ ทองเพชร ให้ความเห็นว่าการออกแบบส่งผลต่อต้นทุนการผลิต หากนักออกแบบกำหนดให้ใช้เทคนิคพิเศษในการพิมพ์ เช่น การเคลือบเงา เคลือบด้าน ปั้น K ทอง หรือการใช้สีพิเศษนอกเหนือจากที่ใช้สี CMYK จะทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นมาก รวมถึงการเลือกใช้วัสดุพิมพ์ เช่น กระดาษ หากเลือกใช้ชนิดมีเคลือบผิว หรือกระดาษอาร์ต ต้นทุนจะสูงกว่าการเลือกใช้กระดาษไม่เคลือบผิว เช่น กระดาษปอนด์ หรือกระดาษที่ไม่ใส่สารฟอกขาวลงไปมากนัก เช่น กระดาษรีไซเคิล (Recycle) หรือกระดาษถนอมสายตา (Green Read)

คุณอารีย์ พิรพรวิฑูร และคุณยอดขวัญ สวัสดิ์ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ รูปแบบของนิตยสาร ตั้งแต่เรื่องของขนาดรูปเล่ม คุณภาพของกระดาษ จำนวนหน้า จำนวนสีที่ใช้พิมพ์ การจัดหน้า การเลือกใช้ภาพ ตัวอักษร ไปจนถึงการเย็บ การเข้าสัน รวมถึงโฆษณาต่าง ๆ ที่ลงในนิตยสารของเรา เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยด้านการออกแบบที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะในรูปแบบ จำนวนหน้า จำนวนพิมพ์ ขนาดรูปเล่ม กระดาษ จำนวนสีพิมพ์ การเลือกใช้ภาพ ตัวอักษร การจัดหน้า การเย็บ การเข้าเล่ม ตลอดจนการใช้เทคนิคพิเศษต่าง ๆ ล้วนเป็นปัจจัยด้านการออกแบบที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น

2. แนวคิดในการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต

คุณสรนัยน์ กล่าวว่า “สิ่งแรกเราต้องเข้าใจนิตยสารที่เราทำก่อนว่าเราทำเพื่อขายใคร ไปสำรวจดูที่แผงหนังสือก่อนว่านิตยสารทั่วไปที่เขาทำกันมีรูปแบบ ลักษณะอย่างไร แล้วเราต้องคิด ให้ออกกรอบแต่ต้องให้คนทั่วไปปรับได้ รวมถึงการใช้สีสันต้องเข้ากับบุคลิกลักษณะของนิตยสาร การจัดวางหน้าต้องลงตัว แต่ทุกอย่างต้องอยู่ในกรอบงบประมาณ”

คุณสุปรีย์ กล่าวว่า “นักออกแบบต้องสามารถออกแบบภายใต้ข้อจำกัดให้ได้ ไม่จำเป็นต้องใส่อะไรมาเยอะ ๆ ถึงจะดูดี อยู่ที่วิธีการใช้สี วิธีการเล่าเรื่อง และวิธีการนำเสนอ”

ทั้งนี้ คุณยอดขวัญ เห็นว่าเรื่องที่สำคัญที่สุดก่อนผลิตนิตยสาร คือ ผู้จัดทำต้องมีความชัดเจนในแนวคิดการออกแบบ ต้องรู้นำเสนออะไร แนวทางไหน กลุ่มเป้าหมายคือใคร จากนั้น จึงสร้างโครงของการจัดวางเลย์เอาต์ สร้างแบบจำลอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากในการตั้งต้น ไม่ว่าจะเรื่องการวางกริด การกั้นหน้ากั้นหลัง การกำหนดโทนสี รูปแบบตัวอักษร การสร้างรูปแบบหรือ สไตลให้กับนิตยสารว่าออกมาในลักษณะอย่างไร เน้นเรื่องการวางเลย์เอาต์ที่ดี

คุณอารีย์ ให้ข้อเสนอแนะว่า “แนวคิดในการออกแบบให้คิดว่า มีความพิเศษไหม คือ มีเรื่องพิเศษที่จะนำเสนอ เราต้องทำให้เรื่องนั้นพิเศษ เราถึงทำ ถ้าทำแล้วคุณนั่ง กลืน ไปด้วยหนังสือ เราไม่ทำ ต้องทำให้ดูดีขึ้นมา และต้องรู้จังหวะที่จะปล่อยความพิเศษนี้ออกมา เราจะไม่ทำบ่อย เพราะ ถ้าบ่อย ๆ ก็ไม่ใช่ความพิเศษ แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ในกรอบงบประมาณที่ตั้งไว้”

และกล่าวเสริมว่า “การสร้างความพิเศษให้กับเรื่องที่น่าสนใจ จะหลีกเลี่ยงการใช้เทคนิคพิเศษทางการพิมพ์เพราะทำให้เกิดต้นทุนสูงขึ้น แต่เน้นนำเสนอในลักษณะของเนื้อหาที่มีความพิเศษมากกว่า และถ้าเรื่องที่น่าสนใจไม่จริง ไม่ใช่เรื่องที่น่าสนใจ ทำเล่มพิเศษไปก็เปลืองค่าใช้จ่าย โดยเปล่าประโยชน์ มันต้องพิเศษจริง ๆ ”

จึงสรุปได้ว่า แนวคิดในการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต คือ การมีวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน นำเสนอเรื่องราวที่มีความพิเศษและน่าสนใจ มีวิธีการออกแบบที่สร้างสรรค์และสะท้อนบุคลิกลักษณะของนิตยสาร โดยอาศัยหลักการออกแบบและการจัดวางโครงสร้างของเลย์เอาต์ที่ดี ตลอดจนต้องสร้างสรรค์ผลงานภายใต้ข้อจำกัดเรื่องงบประมาณให้ได้

3. เทคนิคการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต แต่ยังคงความสวยงามน่าสนใจ

3.1 ตัวอักษร

คุณสุปรีย์ เสนอแนะว่า ควรมีการใช้รูปแบบตัวอักษรหรือฟอนต์ (Type face / Font) ให้น้อยที่สุด พยายามเลือกใช้ตัวอักษรฟรี ตัวอักษรที่มีอยู่ในระบบปฏิบัติการ หรือเลือกใช้ตัวอักษร

เพียงตระกูลเดียว เช่น DB Font ซึ่งจะช่วยให้ตัวเล่มนิตยสารมีราคาถูกลง เนื่องจากลดต้นทุนเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้อตัวอักษรลิขสิทธิ์มาใช้ ทั้งนี้งานออกแบบนิตยสารที่ดีไม่จำเป็นต้องใช้ตัวอักษรหลายรูปแบบ การใช้ตัวอักษรเพียงไม่กี่รูปแบบก็สามารถทำให้สวยงามได้ ขึ้นอยู่กับเทคนิควิธีการออกแบบมากกว่า

ทั้งนี้ยังเสริมอีกว่า “เราต้องลองเปลี่ยนทัศนคติเรื่องการใช้ฟอนต์ โดยลองเลือกเพียงรูปแบบเดียวที่คิดว่าสามารถเป็นตัวแทนในการสื่อสารได้ดีที่สุด ซึ่งคิดว่ามันไม่แพงเลยกับการออกแบบหนังสือหนึ่งเล่มโดยใช้ฟอนต์เพียงหนึ่งหรือสองรูปแบบที่เป็นฟอนต์ลิขสิทธิ์ และยังมีฟอนต์ฟรีในระบบอยู่แล้วอีกสิบกว่ารูปแบบซึ่งมากเพียงพอแล้วในการสร้างหนังสือเล่มหนึ่ง ถ้ามองย้อนการออกแบบนิตยสารเมืองไทยจะเห็นว่ามีการใช้รูปแบบตัวหนังสือฟุ่มเฟือยมาก แต่ถ้าเรากำหนดข้อจำกัดในการออกแบบก็จะทำให้เราถูกพัฒนาขึ้นมาภายใต้ข้อจำกัด”

คุณยอดขวัญ กล่าวว่า เรื่องการใช้ตัวอักษรนั้นสำคัญมาก ตัวอักษรไม่ได้ทำหน้าที่แค่นำมาตกแต่งหรือไว้อ่านเท่านั้น แต่ตัวอักษรจะสามารถบ่งบอกบุคลิกลักษณะของนิตยสารว่า เล่มนี้เป็นนิตยสารแนวจริงจัง แนวการเมือง นิตยสารผู้หญิง นิตยสารผู้ชาย หรือนิตยสารรถยนต์ การใช้ตัวอักษรเพื่ออ่านต้องระมัดระวังเรื่องความยากลำบากในการอ่าน

คุณสรนัยน์ กล่าวว่า กฎของการออกแบบนิตยสาร คือการใช้ตัวอักษรไม่เกิน 3-4 แบบ หากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นหนังสือเด็ก การใช้ตัวอักษรนั้นขอให้มีหัวเรื่อง (Headline) หัวเรื่องรอง (Subhead) คำบรรยายภาพ (Caption) และเนื้อเรื่อง (Body text) เท่านั้น ปกติควรใช้ตัวอักษรตระกูลเดียวกัน เพียงเปลี่ยนลักษณะเช่น ตัวหนา ตัวเอียง แค่นั้นเอง ซึ่งไม่ว่าตัวอักษรภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยหลักการใช้งานก็ไม่ต่างกัน

ในเรื่องขนาดของตัวอักษร ผู้เชี่ยวชาญเห็นตรงกันว่า ไม่ควรเกิน 2-3 ขนาดรวมถึงรูปแบบก็ไม่ควรเกิน 2-3 ตระกูลตัวอักษร โดยคุณอารีย์ ตั้งข้อสังเกตว่า “นิตยสารวัยรุ่นบางเล่ม เด็กรุ่นใหม่มักใช้ฟอนต์มากมายหลายรูปแบบ บางคนอาจมองเป็นศิลปะ แต่ดูแล้วมันวุ่นวายชวนปวดหัว ถ้าพูดถึงในแง่ของการอ่าน คือ ความสบายตา ถึงเราจะออกแบบฟอนต์ให้ดูเท่ทันสมัยมาก แต่อ่านไม่ออก ฟอนต์นั้นก็ไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเอง”

จึงสรุปได้ว่า การใช้ตัวอักษรในการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต ควรใช้รูปแบบตัวอักษรให้น้อยที่สุด เลือกใช้ตัวอักษรฟรี หรือเลือกใช้ตัวอักษรที่ต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์ให้น้อยที่สุด ใช้ไม่ควรเกิน 2-3 ตระกูลตัวอักษร และไม่ควรเกิน 2-3 ขนาด ทั้งนี้ตัวอักษรนอกจากทำหน้าที่เพื่อการอ่าน ยังช่วยบอกบุคลิกลักษณะของนิตยสารได้ ดังนั้น ต้องเลือกใช้อย่างระมัดระวัง และสำหรับตัวอักษรเพื่อการอ่านต้องคำนึงเรื่องความยากลำบากในการอ่านด้วย

3.2 ภาพ

การใช้ภาพสำหรับนิตยสารในความคิดเห็นของคุณสรณัณ คือ “การออกแบบนิตยสารทั่ว ๆ ไป ผู้อ่านจะดูภาพที่เป็นสีเต็ม (Full color) และจะไม่ซื้อนิตยสารแบบพิมพ์สีเดียวหรือ 2 สี ในแง่การแข่งขัน นิตยสารที่นำเสนอภาพที่มีสีสันเต็มจะมีประโยชน์ต่อสำนักพิมพ์มากกว่า คือมียอดขายน่าจะได้มากกว่า ต่อให้เป็นภาพเดียวกัน พิมพ์ในลักษณะเดียวกัน แต่แยก 1 สี หรือแยก 4 สี ผู้อ่านก็จะเลือกหยิบ 4 สีก่อน บางครั้งผู้อ่านยังไม่รู้สีที่จะต้องอ่านเนื้อเรื่องหรือคิดว่าเนื้อเรื่องสำคัญกว่าภาพ ภาพจะต้องมาเป็นหลัก ดูภาพก่อน ถ้าชอบก็จะซื้อก่อน ส่วนเนื้อเรื่องไปหาอ่านที่ไหนก็ได้”

และให้ความเห็นอีกว่า “การพิมพ์ 4 สีทำให้คนอยากซื้อและอยากเก็บสะสมมากกว่า การพิมพ์ 4 สีทำให้เรารู้สึกชนะไป 50 เปอร์เซ็นต์แล้ว การนิตยสารที่พิมพ์ 2 สี 3 สีไปแข่งขันบนแผงหนังสือคงยาก เพราะทุกอย่างจะโดนลดหลั่นไม่ว่าจะเป็นรายละเอียด รูปร่างหน้าตาของนางแบบหรืออื่น ๆ ที่อยู่ในเล่ม คนซื้ออยากให้เห็นผิวพรรณหน้าตาของนางแบบในลักษณะสมจริง เห็นรายละเอียดจริง ๆ จัง ๆ ไม่ใช่เห็นเป็นภาพแบน ๆ ”

ส่วนคุณสุปรีย์ แนะนำว่า “การใช้ภาพถ่ายนั้น สามารถเลือกโหมดสีให้เป็น RGB ได้เลย ไม่จำเป็นต้องแปลง (Convert) เป็น CMYK เราสามารถสร้างงานลงใน RGB ได้ทั้งหมด โดยไม่ต้องคิดเทียบ เพราะในการจัดการสี (Color Management) สามารถจำลองให้เห็นเป็น CMYK ได้ โดยการเข้าไปตั้งค่าสี (Color Setting) ในชุดโปรแกรมอะโดบี (Adobe เท่านั้นเอง”

และกล่าวเสริมเรื่องของความละเอียดของภาพว่า “เวลาถ่ายภาพมาแล้วมีค่าความละเอียด (Resolution) อยู่ที่ 72 dpi แต่เป็นภาพที่มีขยายใหญ่ ไม่เป็นปัญหาสามารถใช้ได้ ทั้งนี้ต้องดูว่าโปรแกรมทำงานกับความละเอียด (Active Resolution) ที่เท่าไร ตัวอย่างเช่น ภาพถ่ายขนาดใหญ่ 1 x 1 เมตรในความละเอียดที่ 72 dpi แต่เมื่อย่อขนาดลงมาเหลือ 3 x 3 นิ้ว ความละเอียดในนั้นจะต้องคำนวณย้อนว่ามีกี่ dpi (dot per inch) ซึ่งค่าความละเอียดที่ 300 dpi สำหรับงานสิ่งพิมพ์ถือว่าเพียงพอแล้ว”

คุณยอดขวัญ ให้ความคิดเห็นว่า การใช้ภาพนั้นมีอิทธิพลมากในการจัดทำนิตยสาร ภาพภาพหนึ่งแทนคำพูดได้มากมาย รวมถึงการวางพาดหัวในภาพ หรือจังหวะในการวางตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการสื่อสารกับผู้อ่าน

“ภาพบางภาพไม่สามารถถ่ายเองได้ และเป็นภาพสำคัญที่จำเป็นต้องใช้ อาจใช้วิธีซื้อภาพนี้จากเอเจนซี่ (Agency) แล้วนำมาใช้อย่างคุ้มค่า เช่น การซื้อภาพหนึ่งด้วยราคา 100 บาทนำไปใช้กับ 1 หน้าก็ราคา 100 บาท ใช้กับ 2 หน้าก็ยังราคา 100 บาทอยู่ ดังนั้น อาจพิจารณาใช้วาง

เลย์เอาต์แบบหน้าคู่ (Double page) โดยไม่ต้องใช้ภาพอื่นอีก ซึ่งจะช่วยประหยัดต้นทุนได้อีกทาง แต่ไม่ได้ทำเช่นนี้ทุกกรณี เพราะบางครั้งการวางเลย์เอาต์แบบหน้าคู่ไปทั้งหมดก็จะทำให้นิตยสารขาดเสน่ห์ หรือภาพบางภาพไม่จำเป็นต้องเสียเงินซื้อ เช่น ภาพสถานที่ท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรืออิมภาพคนรู้จักมาใช้” คุณอารีย์ ให้ข้อเสนอแนะ

คุณสรนัยน์ แนะนำเกี่ยวกับปัญหาเรื่องภาพเล็กที่ด้อยคุณภาพเมื่อนำมาขยายเป็นภาพใหญ่แล้วภาพแตก อาจใช้วิธีนำภาพเล็กไปอัดไปสการ์ด แล้วมาทำคัมพ์สแกน (Dump Scan) คือไม่ใช้วิธีสแกนธรรมดา เป็นการสแกนภาพที่สามารถขยายขนาดได้ถึง 3 เท่าของภาพจริง คุณภาพอาจจะไม่ถึงร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ก็ทำให้ดูดีขึ้น

ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า แม้ว่าจะต้องจำกัดงบประมาณในการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุน แต่การนำเสนอภาพถ่ายนั้นควรเป็นภาพ 4 สี เพราะเห็นรายละเอียดได้มากกว่า มีความสวยงาม และสามารถดึงดูดใจผู้อ่านได้มากกว่า ซึ่งภาพจะต้องมีความคมชัดสมจริง และจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม จะช่วยสื่อสารกับผู้อ่านได้ดี

3.3 สี

คุณสรนัยน์ มีความเห็นว่า ในแง่การออกแบบ หากลดจำนวนสีลงก็เท่ากับเป็นการลดค่าตัวงานลงไปด้วย เพราะผู้อ่านไม่ต้องการซื้อนิตยสารที่มีจำนวนสีน้อย การกำหนดสีหลักในงานออกแบบนิตยสารเพื่อสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์ จะดูจากบุคลิกลักษณะของนิตยสาร เช่น กำหนดสีหลักเป็น 3 สีเพื่อใช้เป็นสีพื้นหลัง แล้วควาสีใดเข้ากับภาพในหน้านั้นจึงเลือกใช้เป็นสีพื้นหลัง หรืออาจจะแบ่งส่วนเนื้อหา (Section) ด้วยสี อาทิเช่น ส่วนของเหตุการณ์ใช้สีพื้นหลังสีแดง ส่วนของบทความใช้สีพื้นหลังสีขาว เป็นต้น

อีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงในการใช้สี คือ ความเหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น การนำเสนอข่าวการสิ้นพระชนม์ของราชวงศ์ควรใช้สีดำ แต่ถ้าไม่ยอมให้ดูเศร้ามากเกินไป อาจเลือกใช้สีเข้ม เช่น สีน้ำเงิน แทน

ทางด้านคุณสุปรีย์ มีข้อคิดเห็นเรื่องการใช้สีสำหรับงานสิ่งพิมพ์ว่า “เป็นเรื่องที่ติดอยู่กับสี CMYK ถือว่าเป็น Minimum Requirement ไม่จำเป็นต้องมองไกลไปกว่านั้น บางคนมองว่าต้องใส่ Pantone เพิ่มมากขึ้น ต้องเข้าใจว่าจะใส่ Pantone เพื่ออะไร ไม่ใช่ใส่สีมาก ๆ แล้วจะดูดี แต่ใส่เพื่อรักษาความคงที่ของสี โลโก้ หรือหัวหนังสือไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึง และขอยืนยันว่าการออกแบบโดยใช้เพียง CMYK นั้นเพียงพอต่อความสวยงามแล้ว เว้นแต่มีวัตถุประสงค์ เช่น ต้องการใส่สี Metallic เพื่อให้ภาพรถยนต์ดูเงางามมากขึ้น ฉะนั้น การเรียนทำสื่อสิ่งพิมพ์ของนักศึกษานั้นขอให้จบอยู่บน CMYK mode แต่ในกระบวนการทำงานทั้งหมดให้จบอยู่บน RGB mode เพื่อเวลา

Convert ลงในอุปกรณ์ (Device) ต่าง ๆ ในอนาคตจะทำได้ง่าย ซึ่งสัมพันธ์กันในเรื่อง Color Management เพราะถ้าทำเป็น CMYK แล้วย้อนกลับมาลง Device จะไม่สวหรือสีผิดเพี้ยนไป”

ทั้งนี้ ยังกล่าวต่ออีกว่า “การลดจำนวนสี จะทำให้การใช้หมึกน้อยลง เช่น ใช้หมึกเพียง 3 สีแทน 4 สี แต่ปัจจุบันโรงพิมพ์ยังมีทัศนคติว่าพิมพ์ 4 สีออกมาสวยกว่าการพิมพ์สีน้อย และมักคิดราคาการพิมพ์ระหว่าง 3 สีกับ 4 สีไม่ค่อยแตกต่างกัน แต่ในความเป็นจริง การพิมพ์ 3 สีในระยะยาว จะเห็นความแตกต่างของราคาอย่างมาก และการแห้งตัวก็ต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีที่จะทำให้การพิมพ์ 3 สีแล้วรูปมี Contrast ที่ดีได้ เพราะสีดำ (K) ตัวสุดท้ายจะส่งผลให้มี Contrast ที่สุด เพราะถ้าจะพิมพ์ 3 สีจริงจะต้องเป็นวิธีคิดใหม่ทั้งหมด คือไม่ใช่สี CMYK แต่ไปใช้สีแบบอื่น เช่น การใช้ RGB แต่หมึกที่เป็นสีแดง สีน้ำเงิน และสีเขียว เป็นสี (Pigment) ที่เกิดจากการผสมที่มั่วไปหมด มันจะแยกกันยากในแง่ของทฤษฎี ซึ่งก็ทำให้เราต้องสรุปอยู่ที่ 4 สีไว้ก่อน และการยึดที่ 4 สีที่จะทำให้ง่ายต่อการออกแบบ แล้วมาลดในส่วนของการใช้กระดาษแทน”

คุณอารีย์ กล่าวว่า สีเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่จะบอกโทนบอกอารมณ์ของนิตยสาร ยกตัวอย่างนิตยสารต่างประเทศ ได้แก่ นิตยสาร ว็อก (Vogue) จะมีการระบุโทนสีกับฤดูกาล เช่น ช่วงฤดูร้อน (Spring Summer) โทนสีจะออกเป็น โทนสีร้อน ฉะนั้นหน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้ายของเล่มจะออกเป็นสีโทนร้อน หรือพอเข้าสู่ช่วงฤดูหนาว (Winter) จะออกเป็น โทนสีเย็น สังเกตว่าเวลาเปิดอ่านจะมีความกลมกลืนกันทั้งเล่ม

คุณยอดขวัญ เห็นว่า จำนวนสีที่ใช้ภายในเล่มไม่ว่าจะพิมพ์ 4 สี 3 สี 2 สี หรือสีเดียว เหล่านี้มีผลกับการผลิต ถ้าพิมพ์ 4 สีทั้งเล่ม ราคา ก็จะสูง

ดังนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า จำนวนสีจะส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิต สำหรับงานพิมพ์นิตยสารใช้เพียง 4 สี (CMYK) นั้นเพียงพอต่อความสวยงามแล้ว ทั้งนี้การใช้สีในการออกแบบนิตยสารจะต้องกำหนดสีหลักเพื่อสะท้อนเอกลักษณ์ของนิตยสาร และต้องใช้สีให้เหมาะสมกับกาลเทศะ แต่ไม่เห็นด้วยกับการลดจำนวนสีลง เพราะเท่ากับว่าเป็นการลดค่าตัวงานลงไปด้วย เนื่องจากผู้อ่านไม่ต้องการซื้อนิตยสารที่มีจำนวนสีน้อย

3.4 รูปแบบและการจัดวางหน้า

“ปกหน้า เป็นตัวช่วยแนะนำสิ่งที่มีอยู่ในเล่ม โดยจะดึงเอาเรื่องหลักเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เห็นจากระยะไกลแล้วอยากซื้อ ใช้ภาพขนาดใหญ่ที่มีท่าทาง (Action) ที่คืบมาขึ้นปก และอาจมีหน้าต่าง (Window) สัก 2-3 วินโดว์สำหรับแนะนำเรื่องย่อย ๆ ปกที่ดีควรเป็นเรื่องที่อยู่ในเล่ม และเป็นเรื่องที่น่าสนใจเฉพาะเล่ม” คุณสรนัยน์ เสนอแนะและกล่าวเสริมว่า “ปกดีหัวนิตยสารจะอยู่ตำแหน่งบนสุดของปก เนื่องจากเวลาวางขายบนแผงหนังสือจะมีการทับซ้อนกัน ซึ่งอาจเห็นเพียง

ด้านบนหรือด้านบนซ้ายของปกเท่านั้น แต่กรณีที่น่าภาพของราชวงศ์ไทยมาขึ้นปกอาจต้องคำนึงถึงกาลเทศะโดยการย้ายตำแหน่งหัวนิตยสารมาไว้ด้านล่างเพื่อความเหมาะสม สำหรับนิตยสารหัวใหญ่อาจไม่มีปัญหาหากย้ายตำแหน่งหัวนิตยสารเพราะผู้อ่านมีความคุ้นเคยและจดจำจากบุคลิกลักษณะได้ แต่สำหรับนิตยสารหัวใหม่ที่ต้องนำภาพราชวงศ์ขึ้นปก จะใช้วิธีสร้างกรอบเล็ก ๆ ของท่านด้านบนสุด แล้ววางหัวนิตยสารในตำแหน่งต่ำลงมาก็ได้ โดยไม่ต้องวางภาพแบบเต็มหน้า”

นอกจากนี้ คุณสรนัยน์และคุณอารีย์ เห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบปกในนิตยสารบางเล่มที่มีการพับหรือมีอะไรที่พิเศษกว่าเล่มปกติ (Special issue) จะไม่ได้ทำเป็นประจำ ทำต่อเมื่อนิตยสารได้คำโฆษณาเข้ามามาก ส่วนหน้าพับปกมักเกิดจากความต้องการของผู้ลงโฆษณาเองที่ยินดีจ่ายค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพื่อให้สินค้าของตนมีความโดดเด่นกว่าหน้าอื่น

ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นสอดคล้องว่า ควรมีการสร้างบุคลิกลักษณะให้กับนิตยสารด้วยการจัดวางหน้าที่มีเอกลักษณ์ และควรจัดวางหน้าโดยใช้กริด (Grid) เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งเล่ม โดยคุณสรนัยน์ เสริมด้วยการยกตัวอย่างเช่น การวางภาพลักษณะเต็มหน้า (Full page) หรือภาพสำคัญให้อยู่ด้านขวาเสมอ เป็นต้น ขณะเดียวกันการออกแบบจัดวางหน้าในลักษณะการใช้องค์ประกอบน้อยเท่าที่จำเป็น (Minimal) และเหลือพื้นที่ว่าง (Space) มาก ผู้เชี่ยวชาญบางท่านเห็นว่าเป็นการสิ้นเปลือง เพราะการทำนิตยสารไม่ได้ทำหนังสือภาพ (Photo book) หรือรายงานประจำปี (Annual report) ผู้อ่านที่ซื้อไปนั้นต้องการได้รับความคุ้มค่ากับราคาที่จ่ายไป ดังนั้น ควรนำเสนอการจัดวางหน้าแบบเต็มพื้นที่

คุณอารีย์ ให้ความคิดเห็นว่า “การจัดวางหน้าที่ดี เมื่อเปิดแต่ละหน้าต้องไม่มีความรู้สึกสะดุด ไม่ทำให้รู้สึกวุ่นวายหรือกระโดด หน้านี้แดง แต่กระโดดคือเด่น”

“อย่างไรก็ตาม การบอกว่าภาพไม่สวยจะทำให้เลย์เอาต์ไม่สวย คิดว่าเป็นปัญหาคนละส่วนกัน แน่แน่นอนภาพส่งผลให้เลย์เอาต์สวยขึ้นจริง แต่ไม่ได้หมายความว่าภาพแย่ ๆ จะทำให้เลย์เอาต์ไม่ดี เมื่อมองย้อนกลับ ไปเรื่องนี้ จะเห็นประเด็นปัญหาชัดขึ้นมาก คือคนที่ออกแบบนิตยสารจะไม่มีพิมพ์เขียวหรือเทมเพลต (Template) ในการทำงานเลยแม้แต่คนเดียว พอมองถึงกระบวนการทำงานจึงพบว่า เขาจะต้องได้ข้อมูล (Material) ก่อน แล้วจึงนำเนื้อหา (Content) นั้นมาออกแบบ แปลว่าเขาต้องรับตัวหนังสือ (Text) มาทั้งหมด รับภาพมาทั้งหมด แล้วจึงเอาภาพและตัวหนังสือมาจัดหน้าในโปรแกรมอินดีไซน์ (Indesign) ทุกคนทำแบบนี้หมด พอมองย้อนกลับ ไปดูภาคทฤษฎีมันผิด ในเชิงทฤษฎีมันเป็นไปได้ เพราะบางทีอาจจะไม่มีเนื้อหาเลย แต่เราต้องออกแบบโครงสร้างของนิตยสารก่อนให้ได้ ซึ่งย้อนกลับไปที่ระบบกริด (Grid System) แล้วจึงจำลองการใช้

ตัวหนังสือ (Fill Text Placeholder) ซึ่งในโปรแกรมก็มีให้ใช้ ทำให้เห็นว่า ตัวอักษร (Typography) ที่ใช้ในแต่ละหน้า หน้าตาเป็นอย่างไร” คุณสุปรีย์ แสดงความคิดเห็น

จึงสรุปว่า รูปแบบของนิตยสารควรมีความโดดเด่นน่าสนใจ ต้องใส่ใจในการออกแบบปกหน้าเป็นพิเศษ ควรใช้กริดช่วยในการจัดวางเลย์เอาต์เพื่อความเป็นเอกภาพทั้งเล่มและช่วยให้งานเป็นไปอย่างมีระบบ ออกแบบให้เต็มพื้นที่เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่าคุณค่า ซึ่งเหล่านี้ไม่ได้ช่วยลดต้นทุนการผลิต แต่จะใช้วิธีการหาโฆษณาเพื่อสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายแทน

3.5 ขนาดรูปเล่ม

คุณสรนัยน์ แสดงความคิดเห็นว่า การออกแบบขนาดรูปเล่มสามารถทำให้มีขนาดผิดปกติจากที่เห็นตามแผงหนังสือทั่วไปได้ แต่ต้องมีความคลาสสิก คือ ไม่ยากลำบากในการพกพา หากมองในเรื่องของศิลปะ ต้องลงตัวทั้งการวางหน้า การวางภาพ แม้กระทั่งเวลามองตอนเปิดออกมา ทั้งนี้ยังต้องอยู่ในกรอบของงบประมาณและของยกด้วย เพราะจะไม่เปลืองกระดาษมาก แต่ถ้าทำให้ต้องเสียกระดาษมาก เพียงแค่ความต้องการขนาดที่พิเศษ ก็จะกลายเป็นความพิเศษที่ไม่มีประโยชน์ ความพิเศษที่มีประโยชน์คือ ต้องทำให้เกิดการเสียประโยชน์จากการพิมพ์ให้น้อยที่สุด

“เทคนิคคือ ต้องคุยกับโรงพิมพ์ว่าเราจะกำหนดขนาดเท่านี้ ต้องตัดกระดาษมากน้อยแค่ไหน หรือต้องเสียกระดาษเพิ่มหรือไม่ โรงพิมพ์จะบอกได้ว่ายังอยู่ใน 1 ยกหรือไม่ หรืออยู่ได้ไม่กี่หน้าแต่ต้องไปเพิ่มยกขึ้นมาอีก 1 ยก ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มอีก 8,000 บาท เมื่อทราบข้อมูลเหล่านี้ก็จะสามารถพิจารณาได้ว่าคุ้มหรือไม่” คุณสรนัยน์ กล่าวและเสริมอีกว่า “โฆษณาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกรออกแบบ โดยขนาดและความหนาของนิตยสารจะเปลี่ยนไปตามจำนวนของโฆษณา และหากมีโฆษณามาแทรกหลังจากจัดเรียงหน้าไปแล้วก็อาจกระทบต่อแผนการทำงานในกองบรรณาธิการ โดยปกติการกำหนดอัตราส่วนเนื้อหาและโฆษณาในนิตยสาร 1 เล่มอยู่ที่ 40 : 60 แต่ไม่ได้ตายตัวเสมอไป ขึ้นอยู่กับนโยบายของสำนักพิมพ์นั้น ๆ อย่างเช่นในกรณีของนิตยสาร Hello! อัตราส่วนอยู่ที่ 50 : 50 เช่น นิตยสาร 200 หน้ามีโฆษณาถึง 100 หน้า ทั้งนี้การที่มีโฆษณาสินค้าเข้ามาแสดงในเห็นว่านิตยสารของเราเป็นที่สนใจของตลาด อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้การทำงานทุกด้านดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องหรือการออกแบบ”

ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเห็นสอดคล้องกันว่า ควรกำหนดรูปเล่มให้สอดคล้องตามขนาดกระดาษมาตรฐาน เพื่อความประหยัดเนื้อกระดาษเวลาตัดเจียน จะทำให้ลดต้นทุนการผลิตได้

ทั้งนี้ คุณอารีย์ ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า “ถ้ากำหนดขนาดปกติมาตรฐาน เช่น A4 หรือ A5 ก็ช่วยลดต้นทุนเพราะไม่ต้องเสียกระดาษมากจากการตัดเจียน แต่ถ้ากำหนดเป็นขนาดพิเศษ เช่น สี่เหลี่ยมจัตุรัส ก็จะเสียกระดาษจากการตัดเจียนมากขึ้น”

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขนาดรูปเล่มต้องไม่ลำบากต่อการพกพา การกำหนดขนาดรูปเล่มต้องสอดคล้องกับขนาดกระดาษมาตรฐานและพอดีกับหน้ายก จะช่วยประหยัดเนื้อกระดาษเวลาตัดเจียน ทำให้เกิดการใช้กระดาษอย่างคุ้มค่า ซึ่งช่วยลดต้นทุนการผลิตได้

3.6 กระดาษและวัสดุพิมพ์

“การใช้กระดาษคุณภาพดีไม่ได้หมายความว่าจะได้งานออกแบบที่ดี กระดาษไม่ได้เป็นปัญหาต่อการออกแบบ บางทีกระดาษปอนด์หรือกระดาษปรู๊ฟหากออกแบบให้ดี ก็ออกมาสวยงามได้ ขณะเดียวกัน การเลือกกระดาษคุณภาพดีแต่ออกแบบไม่ดีงานก็ไม่ได้ออกมาดูดีขึ้น ผู้อ่านไม่ได้มองที่เนื้อกระดาษแต่มองที่เนื้องานออกแบบ คุณแล้วรู้สึกว่ายากซื้ออยากเก็บมากกว่า” คำกล่าวของคุณสรนัยน์

เมื่อกล่าวถึงกระดาษถนอมสายตา (Green read) คุณสรนัยน์ เห็นว่า “น่าสนใจ เพราะถูกคำชอบ แต่ส่วนมากจะไม่ได้ทำขาย ทำเพื่อแทรกไปในเล่มปกติ อาจเป็นภาคภาษาอังกฤษ หรือถ้าเป็นเล่มภาษาไทยก็จะแทรกเล่มภาษาอังกฤษเพื่อแปลภาษาให้กับชาวต่างชาติ แต่จะเป็นเพียงการแนะนำเรื่องไม่ได้เป็นเรื่องเต็ม ๆ ทั้งนี้กระดาษถนอมสายตาเป็นกระดาษที่ความเหลือง ลดการแสงสะท้อนเข้าสายตาทำให้อ่านได้นานขึ้น แต่ไม่ใช่กระดาษที่มีราคาถูก”

“ยกตัวอย่างนิตยสารต่างประเทศหัวใหญ่ก็ไม่ได้ใส่ใจเรื่องกระดาษ จะใช้กระดาษอะไรก็ได้เพราะเขาถือว่าเขามีชื่อเสียงติดตลาดแล้ว แต่ถ้าเป็นนิตยสารหัวใหม่ เราจะต้องสร้างเอกลักษณ์และบุคลิกลักษณะของเราขึ้นมา รูปลักษณ์ต้องดูดีเพื่อให้ผู้อ่านเชื่อถือ เช่น การเลือกใช้กระดาษคุณภาพดี” คุณสรนัยน์ กล่าวต่อ

คุณสุปรีย์ เห็นว่า กระดาษที่ใช้พิมพ์ในช่วงต้น กระดาษจะต้องขาวไว้ก่อน ต่อมาก็เริ่มใช้สีน้ำตาลมากขึ้น ที่เรียกว่า “กระดาษรีไซเคิล” (Recycle) ไม่ต้องใส่สารฟอกขาวลงไปมาก ทำให้ต้นทุนลดลงได้ ส่วนเรื่องสีในการออกแบบจะผิดเพี้ยนหรือไม่ สีเทาบนพื้นสีส้มกับสีเทาบนพื้นสีน้ำตาล ถือเป็นเทาเดียวกัน เพราะตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ สายตาคนสามารถปรับสีพื้นที่อยู่รอบ ๆ สีได้ สีเทาบนพื้นสีน้ำตาลนั้น เมื่อมองเห็นแล้วจะรู้สึกว่ามันมีสีเทาพอ ๆ กับเห็นสีเทาบนพื้นสีส้ม ฉะนั้นคุณภาพของกระดาษจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของรูปมากนัก แต่ในความเป็นจริงกระดาษที่เลือกใช้มักขึ้นอยู่กับว่าถูกคำรับได้แค่ไหน ซึ่งสีของกระดาษเหล่านี้จะสามารถเลือกเฉดสีได้ แต่กระดาษที่มีความขาวมาก ราคาจะยิ่งแพงขึ้น และตามโรงงานกระดาษจะใช้วิธีใส่สารฟอกขาวลงไปให้กระดาษขาว ซึ่งเป็นวิธีลดต้นทุนได้มากกว่าการนำกระดาษไปฟอกจนกว่าจะขาว

“การลดต้นทุนของกระดาษจะเป็นเรื่องของโรงพิมพ์ ขอแค่นักออกแบบกราฟิกทำหน้าที่ออกแบบสิ่งที่พิมพ์ได้ พื้นที่ที่พิมพ์ไม่ได้ เช่น การใส่สี C100 Y100 M100 พิมพ์ไม่ได้ไม่ต้อง

ออกแบบมา กระดาษทั้งโลกสามารถรับหมึกได้รวมกันทุกสีเต็มที่ 330 % (เปอร์เซ็นต์) ใสมากไปกว่านี้ไม่มีประโยชน์โดนตัดทิ้ง” คุณสุปรีย์ กล่าว

คุณอารีย์ กล่าวว่า กระดาษเป็นต้นทุน โดยกระดาษมีหลายชนิดให้เลือกใช้ แต่ละชนิดมีราคาสูงต่ำแตกต่างกัน เช่น กระดาษประเภทเคลือบอาบมัน (Glossy) จะมีราคาสูงเพราะสามารถพิมพ์งานได้ใกล้เคียงกับสีจริง มีความมันวาวทำให้งานดูสวยงามหรูหรา ส่วนความหนาของกระดาษก็มีผลต่อต้นทุน เนื่องจากกระดาษมีความหนาหลายแบบ เช่น 70 แกรม 85 แกรม 100 แกรม 120 แกรม ฯลฯ ยิ่งหนามากก็ยิ่งราคาสูงขึ้น การลดความหนาเพียง 5 แกรมก็ช่วยลดต้นทุนได้รวมถึงจำนวนหน้าก็มีผล เพราะจำนวนหน้าลดลง กระดาษก็ใช้น้อยลง แม้กระทั่งการเย็บ การเข้าสัน บางเล่มใช้วิธีเย็บมุงหลังคาคือเย็บลดราคาจะถูก แต่ถ้าใช้วิธีเย็บก็ราคาอาจจะเพิ่มขึ้น 2-4 บาทต่อเล่ม

คุณขอขวัญ แนะนำว่า ไม่จำเป็นต้องเลือกใช้กระดาษคุณภาพดีเสมอไป ไม่ว่าจะเป็กระดาษอาร์ต กระดาษปอนด์ แม้กระทั่งกระดาษปรี๊ฟบาง ๆ ถ้าออกแบบดี เนื้อหาดี ไม่ว่าจะใช้กระดาษอะไรนิตยสารก็ยังเป็นที่สนใจของผู้อ่านได้ เพียงแค่อำไปติดกรอบคิดเดิม ๆ สร้างแรงบันดาลใจให้ไม่ติดกรอบในการออกแบบ ทั้งนี้ คุณอารีย์ เสริมว่า “บางครั้งเราอาจออกแบบโดยเลือกใช้กระดาษปรี๊ฟในการพิมพ์อาจจะดูแปลกตาน่าสนใจกว่า หรือจะทำแบบคลีออกมาเป็นแผ่นใหญ่ จับมาพับแล้วเปิด ฯลฯ นักออกแบบสามารถทำได้ถ้าอยากทำ ไม่จำเป็นต้องออกมาเป็นรูปแบบเดิม ๆ อย่างที่เคยทำ”

คุณขอขวัญ แนะนำต่อว่า ควรเลือกใช้กระดาษที่มีความหนาอย่างเหมาะสม ไม่จำเป็นต้องหนามาก เพราะจะทำให้นิตยสารมีน้ำหนักมาก ไม่สะดวกในการพกพา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า งานออกแบบนิตยสารที่ดีและมีความสวยงาม ไม่จำเป็นต้องใช้กระดาษคุณภาพดีเสมอไป ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบที่ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ติดกรอบคิดเดิม ๆ รวมถึงเลือกกระดาษที่มีความหนาอย่างเหมาะสม จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลงได้

4. วิธีการทำงานที่ช่วยในการลดต้นทุนการผลิต

คุณสรนัยน์ ให้ข้อแนะนำว่า การทำงานที่มีคุณภาพเกิดจากการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน จะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน และช่วยให้สามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ซึ่งเป็นการควบคุมต้นทุนการผลิตได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ได้เสริมว่า “อย่างแรกเราต้องจัดตั้งทีมงาน ประกอบด้วย นักเขียน ที่มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในส่วนเนื้อหา (Section) หมวดหมู่ต่าง ๆ ตามที่กองบรรณาธิการได้วางแผนเอาไว้ ซึ่งแต่ละส่วนเนื้อหาจะมีทีมงานย่อยรับผิดชอบเนื้อหาของตน ทั้งนี้ต้องอยู่ในกำหนดเวลา (Deadline)

ของนิตยสารว่ากี่วันจะปิดเล่ม ต้องส่งเนื้อหา (Text) ให้กับฝ่ายศิลปกรรม แล้วต้องมีการพิสูจน์อักษร (Proofing) ซึ่งจะทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลว่าถูกต้องหรือไม่ เช่น เวลานั้นเขียนส่งงานมากก็ต้องตรวจสอบว่าชื่อ นามสกุล หรือประวัติของคนที่เป็นสัมภาษณ์มานั้นถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้ ฝ่ายศิลปกรรมจะทำหน้าที่ออกแบบและจัดวางเลย์เอาต์ (Layout) โดยรับเนื้อหาทั้งหมดมาจากรบรรณาธิการ เมื่อจัดหน้าเสร็จก็จะพิมพ์ใส่แฟ้มส่งให้บรรณาธิการตรวจสอบ ซึ่งอาจมีการแก้ไขเนื้อหาหรือเปลี่ยนแปลงคำพาดหัวเรื่อง โดยระบุข้อแก้ไขต่าง ๆ ลงในแฟ้มแล้วจึงส่งต่อให้ฝ่ายพิสูจน์อักษรแก้ไขข้อความลงในเลย์เอาต์ที่ฝ่ายศิลปกรรมนำมาวางในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนกลาง แต่หากการแก้ไขนี้กระทบต่อเลย์เอาต์เดิม เช่น เพิ่มเนื้อหาเข้ามามากเกินไปจนคอลัมน์หรือตัดเนื้อหาจนเหลือพื้นที่มากเกินไป ฝ่ายพิสูจน์อักษรจะต้องคุยกับฝ่ายศิลปกรรมเพื่อจัดวางหน้าใหม่ให้ลงตัว”

คุณสุปรีย์ แนะนำว่า การลดเวลาการทำงานสามารถทำได้โดยใช้เวิร์กโฟลว์ (Workflow) ที่มีประสิทธิภาพ คือ ลดความซ้ำซ้อนในการทำงานออกแบบ โดยคิดวิธีการออกแบบให้รองรับการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลคอนเทนต์ (Digital Content) ในอนาคตด้วย และการสร้างเทมเพลต (Template) เอาไว้ก่อนเพื่อให้ผู้ที่ทำงานต่อสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปตามโครงสร้างงานที่กำหนดไว้ โดยใช้ระบบกริด (Grid System) ช่วยให้การออกแบบเป็นไปอย่างมีระบบ โดยอธิบายคำว่า “เรื่องของวิธีการทำงานนี้ ยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแนวคิดของกราฟิกดีไซน์เนอร์ได้ ส่วนใหญ่จะบอกว่าขอให้เนื้อหา (Content) ก่อนจึงจะออกแบบได้ แต่ที่จริงเราสามารถออกแบบก่อนได้ แต่ต้องมีเทมเพลตรองรับ ต้องกำหนดเลยว่า ระยะระหว่างย่อหน้า (Paragraph) เป็นอย่างไร กำหนดลักษณะตัวอักษรเป็นอย่างไร ถ้าเป็นตัวใหญ่ จะใหญ่กี่พอยท์ ห่างจากย่อหน้าแรกกี่มิลลิเมตร บรรทัดสุดท้ายของย่อหน้าจะห่างจากบรรทัดแรกเท่าไร คือเริ่มจากระบบ (System) ซึ่งมันจะส่งผลกระทบต่อระบบของผู้ที่มีเนื้อหาในอนาคต สิ่งที่เราเริ่มจับตั้งแต่วันนี้ เพราะอนาคตเลือกไม่ได้ ยังไงก็ต้องเข้าสู่เวิร์กโฟลว์ เพราะเป็นวิธีบริหารจัดการ ยกตัวอย่างเช่น การไปถ่ายภาพงานอีเวนต์มาสักหนึ่งงาน มาเขียนเนื้อหา แล้วมาจัดในโปรแกรมจัดหน้า (Indesign) ต่อมาเรื่องเดียวกันนี้ ยากจะนำไปลงหนังสืออีกเล่มหนึ่งในเครื่องจะอย่างไร ก็ต้องสำเนา (Copy) ไปที่โปรแกรมอีกตัวหนึ่ง และถ้าอยากรนำเรื่องนี้ไปใส่ในเว็บไซต์ ก็ต้องสำเนาทั้งหมดไปใส่ในเว็บไซต์ และถ้านำไปใส่ในนิตยสารดิจิทัล (e-Magazine) ก็ต้องสำเนาไปใส่ในนั้นด้วย และเกิดพบว่ามีคำผิดอยู่คำหนึ่ง เราก็ต้องไล่แก้ตามจำนวนเอาต์พุต (Output) ที่ต้องการ จะบอกว่าเวิร์กโฟลว์แบบนี้ทำงานไม่ได้ในอนาคต วันนี้กราฟิกดีไซน์เนอร์ก่อนประเทศโพกัสที่การออกแบบนิตยสารบนสื่อสิ่งพิมพ์ แต่เริ่มมี 10 เปอร์เซนต์ เริ่มโพกัสที่ออกแบบบนอุปกรณ์ (Device) อื่น ๆ ให้ได้ นั่นคือที่มาของการบังคับเปลี่ยนเวิร์กโฟลว์ให้รองรับการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัลคอนเทนต์ให้ได้ในอนาคต อันที่จริงพอเราออกแบบเทมเพลตไว้แล้วต่อไป จะให้ใครมาทำงานต่อก็ได้ ในกระบวนการทำงาน

อาจจะมึนงงสร้างสรรค์ (Creative) หรือกราฟิกดีไซน์เนอร์สักคนสองคนเอาไว้สร้างเทมเพลต แต่คนที่นำเอาตัวหนังสือลงไปอาจจะไม่ใช้นักออกแบบก็ได้ เพราะในโปรแกรมจัดหน้าได้บังคับไว้ ซึ่งสามารถตั้งค่า Paragraph Style, Character Style รอไว้ พอตัวหนังสือ (Text) วิ่งออกมาก็นำมาใช้ได้ อย่างอัตโนมัติ ทำให้ประหยัดเวลาลง”

คุณอารีย์ กล่าวว่า การทำงานออกแบบนิตยสารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ความร่วมมือของทีมงานเป็นเรื่องสำคัญ บรรณาธิการ (Editor) คือมันสมอง บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ (Art Director) คือหัวใจ ต้องทำงานควบคู่ไปด้วยกัน นอกจากนี้ยังมีนักเขียน ช่างภาพ และกราฟิกดีไซน์เนอร์ ซึ่งต้องมีการประชุมร่วมกันเพื่อตกลงกันว่าเรื่องนี้ต้องการสื่อสารอะไร บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ต้องมาฟังว่านักเขียนและทีมบรรณาธิการจะเสนอไปในทิศทางใด แล้วจะต้องคิดออกมาเป็นภาพ แต่การทำงานที่ดี บรรณาธิการเองก็ต้องคิดเป็นภาพด้วย คิดให้จบกระบวนการของมันทั้งหมด ไม่ใช่คิดแค่เรื่องแล้วจบ ทุกอย่างต้องคิดเป็นภาพรวมทั้งเรื่องราว ภาพ ตัวอักษร พาดหัว การถ่ายภาพ ฯลฯ คิดเป็นภาพใหญ่แล้วจึงกระจายการทำงาน

เมื่อกล่าวถึงโฆษณา คุณอารีย์ เห็นว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น นอกจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนหน้าตามจำนวนผู้ลงโฆษณา บางครั้งอาจเกิดจากผู้สนับสนุน (Sponsor) ที่ต้องการให้นิตยสารสร้างความพิเศษให้กับสินค้าของตน เช่น การพบน้ำยาออกมา การใส่กล่อง ฯลฯ แต่ต้นทุนที่เพิ่มขึ้นเหล่านี้ก็จะได้รับการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายจากผู้สนับสนุนนั่นเอง โดยส่วนใหญ่ถ้าไม่มีผู้สนับสนุน นิตยสารแทบจะไม่มีการทำเทคนิคพิเศษให้เป็นการเพิ่มต้นทุนโดยใช่เหตุ เพราะปกติต้นทุนการผลิตนิตยสารต่อเล่มสูงอยู่แล้ว

“การกำหนดจำนวนพิมพ์ต่อครั้งก็มีผลต่อต้นทุน สำหรับการผลิตหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก ยิ่งพิมพ์มากราคาต่อเล่มยิ่งถูกลง ถ้าพิมพ์น้อยราคาต่อเล่มยิ่งสูงขึ้น เช่น พิมพ์ 3,000 เล่มราคาอยู่ที่ 200 บาท ถ้าพิมพ์ 4,000 เล่มราคาอาจอยู่ที่ 150 บาท เป็นต้น แต่หลักการคำนวณยอดพิมพ์ต่อเล่มของนิตยสารจะแตกต่างจากหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก เนื่องจากรายได้หลักของนิตยสาร คือ การขายโฆษณา เช่น นิตยสาร A ขายโฆษณาได้ 40 หน้า ราคาต่อหน้า 10,000 บาท เท่ากับได้ 400,000 บาท ถ้านิตยสารมียอดพิมพ์ 10,000 เล่ม ราคาค่าพิมพ์ 100,000 บาท เท่ากับว่านิตยสารจะได้กำไร 300,000 บาท แต่ถ้ายอดพิมพ์ 15,000 เล่ม ราคาค่าพิมพ์อาจเป็น 150,000 บาท นิตยสารจะได้กำไรเพียง 150,000 บาท เป็นต้น” คุณอารีย์ อธิบายให้เห็นรายละเอียด

และอธิบายว่า “การทำธุรกิจนิตยสารจะต้องมีการวางแผนบริหารจัดการที่ดี เพราะในการขายนิตยสารแทบจะน้อยมากที่จะไม่มียอดริเทิร์น ยอดริเทิร์นหรือยอดคืนกลับ ส่วนใหญ่นิตยสารบางเล่มถ้าเขาทำขายเก่งอาจจัดพิมพ์จำนวน 8,000 เล่ม แล้วขายได้หมด ถ้าเขาพิมพ์น้อยโอกาสที่จะได้วางขายบนแผงหนังสือทั่วประเทศก็น้อยลงด้วย เพราะมีจำนวนนิตยสารไม่เพียงพอ

แต่ถ้าเขาพิมพ์จำนวนมาก ๆ ก็อาจจะมียอดครีเทิร์นมากขึ้น ซึ่งยอดครีเทิร์นมากขึ้นเท่าไรเขาก็มีกำไรน้อยลงเท่านั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นค่าพิมพ์ ค่าคนทำงาน ค่าการผลิต คือ ค่าจ้างนักเขียน ช่างภาพ พิสูจน์อักษร ค่าเดินทางออกนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายสำหรับถ่ายแฟชัน ค่าพนักงานในสำนักงาน ฯลฯ เหล่านี้ถือเป็นต้นทุนที่เราต้องคำนึงถึงในการผลิตนิตยสาร และต้องบริหารจัดการให้เกิดการสมดุลให้ได้”

ผู้วิจัยจึงสรุปว่า วิธีการทำงานที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต เกิดจากการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน รวมถึงต้องมีการวางแผนบริหารจัดการที่ดี และมีความสมดุล

5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของนักศึกษา

การออกแบบนิตยสาร อย่างแรกต้องนึกถึงก่อนว่า นิตยสารนี้มุ่งไปให้กลุ่มลูกค้ากลุ่มไหน ระดับไหน วัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ เนื่องจากการรับรู้ทางด้านอารมณ์ความรู้สึกแต่ละระดับนั้นไม่เหมือนกัน ตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นผู้ใหญ่ การใช้สีสันมากไปจะทำให้เวียนหัว ถ้าเป็นวัยรุ่นจะชอบสีสันมาก ๆ ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับว่านิตยสารนั้นทำไปเพื่อขายใคร

ข้างต้นคือความคิดเห็นของ คุณสรนัยน์ และได้กล่าวเสริมว่า การผลิตนิตยสารออกมาเพื่อขายเชิงพาณิชย์ ซึ่งอาจไม่ได้มองเพียงแค่งุ่มลูกค้าที่เป็นผู้อ่าน แต่ต้องมองไปถึงกลุ่มลูกค้าองค์กรที่ต้องการลงโฆษณาสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายตรงกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของนิตยสาร เพราะการที่มีผู้สนใจลงโฆษณากับนิตยสารมาก ๆ ก็จะเป็นการช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการผลิต เพราะรายได้จากโฆษณามาทดแทนค่าใช้จ่ายส่วนนี้ จริงอยู่ที่การมีโฆษณาเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้จำนวนหน้าและความหนาเพิ่มขึ้นตาม ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องจ่ายเพิ่มจนขาดทุนแต่ประการใด ในทางตรงกันข้ามสิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับนิตยสารมากกว่า ซึ่งถือว่าคุ้มค่าต่อการลงทุน

ด้านคุณสุปรีย์ เห็นว่า ในส่วนการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการออกแบบจะทำให้ทำงานได้ไวขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นต้องใช้โปรแกรมออกแบบจัดหน้า เช่น Adobe Indesign เวอร์ชันใหม่ล่าสุดเสมอไป เพราะยังมีปัญหากับตัวอักษรภาษาไทยอยู่ อีกทั้งทำให้ต้องเสียเวลาเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นไม่ควรให้ความสำคัญกับความทันสมัยของโปรแกรมมาก ขอเพียงโปรแกรมสามารถทำงานได้ตรงกับความต้องการของผู้ออกแบบ และสามารถทำงานได้ทันเวลาที่กำหนดถือว่าเพียงพอ

ควรฝึกให้นักศึกษาลองออกแบบภายใต้ข้อจำกัด การจำกัดโจทย์เท่ากับเป็นการมีฐานที่จะตัดสินใจว่า เด็กคนนี้เก่งหรือไม่ เพราะทุกคนจะเริ่มจากจุดเริ่มต้นเดียวกัน การให้งบประมาณที่จำกัดก็จะไปพิสูจน์ได้ว่าเขาสามารถบริหารจัดการเรื่องต้นทุนเก่งหรือไม่ การให้วัสดุอุปกรณ์ที่

จำกัดก็ไปพิสูจน์ว่าเขาสามารถออกแบบดีหรือไม่ เพราะในโลกนี้ก็มีแต่ข้อจำกัด ซึ่งเห็นด้วยในการสร้างข้อจำกัดให้เด็กบ้าง เพราะงานประเภทนิตยสารหรืองานเชิงพาณิชย์เหล่านี้มักจะมีข้อจำกัดเสมอ เห็นควรอย่างยิ่งที่ต้องจำกัดให้ใช้สีแบบ CMYK เท่านั้น ไม่ให้ใช้สีพิเศษ ไม่ให้มีปุ่มทอง หรือให้โจทย์ว่ามีสิทธิ์ที่จะนำเสนอใน 50 หน้า สร้างนิตยสารให้ครอบคลุมเนื้อหาแบบไหน ซึ่งจะเป็นการบอกนักศึกษาด้วยว่าเขาต้องจัดทำเนื้อหา (Content) ที่กระชับด้วย ไม่มีทางที่จะเขียนเย็บต่อไปเรื่อย ๆ และทำให้สามารถตัดสินใจง่ายขึ้น ถือว่าเป็นจุดที่ดี ต้องเปลี่ยนทัศนคติเด็กว่าไม่จำเป็นต้องใส่อะไรมาก ๆ ถึงจะดูดี แต่อยู่ที่วิธีการใช้สี วิธีการเล่าเรื่อง และวิธีการนำเสนอ

“การออกแบบนิตยสารให้ดูดีหรูหรา ที่จริงไม่ได้เกิดจากองค์ประกอบเรื่องการใช้เทคนิคพิเศษในการพิมพ์ การเคลือบเงาแล้วจะดูหรูจริงหรือไม่ เคลือบด้านแล้วจะดูดีจริงหรือเปล่า หากเป็นเช่นนั้นหนังสือพิมพ์ก็ไม่มีสิทธิ์ดูดีได้ เพราะใช้กระดาษด้อยคุณภาพ การพิมพ์แ่และควบคุมยากที่สุด ทำไมหนังสือพิมพ์บางฉบับถึงออกแบบมาดูดี ขณะเดียวกันบางฉบับออกมาดูแย่มันขึ้นอยู่กับกรออกแบบ แต่ทั้งนี้ก็มีข้อจำกัดอยู่อย่างเดียวกันคือ ภาษาไทย ยอมรับว่าแก้ไขยาก จัดหน้ายาก เนื่องจากเป็นข้อจำกัดจริง ๆ ขึ้นอยู่กับว่าใครจะสามารถจัดการเรื่องนี้ได้ดีกว่ากัน แต่คงแก้ไขอะไรไม่ได้ ดังนั้นเราต้องไปเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องมือที่ถูกต้อง รู้ว่าเครื่องมือไหนทำอะไรได้บ้าง แล้วจึงจะออกแบบ ก็จะช่วยแก้ไขปัญหาได้ ในโปรแกรมจัดหน้า (Indesign) มีคำสั่งช่วยทำให้ตัวหนังสือกั้นหน้ากั้นหลัง (Justify) มาชิดกันอย่างสม่ำเสมอ แต่หากต้องการจัดตัวหนังสือแบบชิดด้านใดด้านหนึ่ง เราสามารถใส่คำสั่ง Balance Ragged Line เพื่อจัดสมดุลของตัวอักษรในบรรทัดให้มันออกมาดูดีได้ และที่สำคัญเราต้องฝึกใช้กริด (Grid) ต้องมีการใช้กริดก่อนการออกแบบเสมอ เพราะกริดเป็นตัวควบคุมงานออกแบบทั้งหมด ทำให้งานเป็นระบบ งานออกแบบที่เคยควบคุมไม่ได้ก็จะคุมได้ และกริดก็ไม่ได้ทำให้งานดูซ้ำซากจำเจ ซึ่งเราสามารถใส่กริดที่หลากหลายมาช่วยในการออกแบบได้ การจัดวางเลย์เอาต์ภายใต้กริดจะทำให้งานเสร็จรวดเร็วขึ้น ประหยัดเวลาในการทำงาน” คุณสุปรีย์ กล่าว

และเสริมว่า “ตัวอย่างการออกแบบนิตยสารของต่างประเทศ จะมีการจัดระบบวิธีการออกแบบทั้งหมด ไม่ว่าจะการกำหนดจำนวนคอลัมน์ หน้าตาอย่างไร ใช้ฟอนต์รูปแบบอะไร ฯลฯ จึงควรนำแนวคิดเหล่านี้มาลองปรับใช้ในการสร้างเทมเพลต (Template) ให้เป็นแบบอัตโนมัติ (Automatic) ในการใส่ข้อความตัวอักษร (Fill text) ให้วิ่งเข้าหาโปรแกรมจัดหน้าได้เลย แต่เด็กส่วนใหญ่จะเลยเรื่องทฤษฎี ไม่มีเหตุผล การออกแบบที่ดีต้องมีเหตุผล ถึงแม้ว่าผลงานออกมาสวยงามแต่ไม่มีเหตุผลรองรับเลยก็จะไม่รับ การมีเหตุผลจะทำให้ตรรกะต่าง ๆ มีออกมาเอง ซึ่งการให้โจทย์ที่ชัดเจนนักออกแบบจะทำงานได้ แต่บางกรณี โจทย์ไม่ชัด หรือนักออกแบบไม่ถามก็จะมีปัญหาเรื่องการทำงานต่อ ดังนั้นโจทย์การออกแบบ (Design Brief) นั้นสำคัญต้องมีความชัดเจน อีกทั้งการ

ทำงานออกแบบควรมีการสำรวจผู้เข้าร่วมด้วยจะทำให้การออกแบบกราฟิกทำได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่จะมาช่วยในการลดต้นทุนโดยตรง แต่เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับนักออกแบบทั้งสิ้น”

คุณอารีย์ แสดงความคิดเห็นว่า “เรื่องของ การบรรณาธิกรณศิลป์ (Art direction) สำคัญที่สุด ต่อให้เรื่องคืออะไร ถ้ารูปแบบการนำเสนอไม่ดึงดูด นิตยสารเล่มนั้นก็ยากที่จะทำให้ผู้อ่านประทับใจ ซึ่งมันไม่ได้เป็นเพียงนำภาพมาแปะ นำตัวอักษรมาใส่ ทุกอย่างต้องผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น

การออกแบบที่มุ่งแต่ลดต้นทุนการผลิตอย่างเดียว บางครั้งอาจไม่ได้ตอบโจทย์ทางการตลาด เนื่องจากผลงานที่ออกมาไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้อ่านหรือลูกค้าโฆษณาของเรา ดังนั้น จะต้องพิจารณาควบคู่ไปด้วยกันทั้งหมด ไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่การลดต้นทุนถือเป็นเรื่องดี เพราะเป็นสิ่งที่ต้องเจอในความเป็นจริง เมื่อไหร่ที่มีข้อจำกัด ความคิดสร้างสรรค์จึงจะเกิด ความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้นจากข้อจำกัดทั้งนั้น ขอให้มองว่าคือความท้าทาย ความสนุก เราก็จะทำได้ มันขึ้นอยู่กับมุมมองและวิธีคิดในความเป็นศิลปะต่างหาก ศิลปะไม่ใช่การจะคิดอะไรก็ได้ อย่างเดียว แต่มันก็จะมีข้อจำกัดอยู่ สิ่งเหล่านี้คือความท้าทายของความเป็นศิลปะ

ในทางตรงกันข้าม การคิดทำนิตยสารดี ๆ สักเล่มโดยไม่คำนึงถึงข้อจำกัดเรื่องต้นทุน เลือกใช้กระดาษคุณภาพสูง พิมพ์สีพิเศษ การมีลูกเล่นหรือเทคนิคพิเศษมากมาย ไม่ได้หมายความว่า จะทำให้นิตยสารออกมาดีเสมอไป บางคนตั้งคุณภาพของงานไว้สูงแต่ผลงานออกมาแย่งก็เป็นไปได้ เช่นเดียวกับการทำนิตยสารออกมาที่คิดว่าดีแล้วแต่กลับไม่มีคนอ่าน ถ้านิตยสารดีจริงต้องมีคนอ่าน ถ้าไม่มีคนอ่านแสดงว่าเลือกการนำเสนอไม่ถูกจุด การมีข้อจำกัดในการทำงานเป็นเรื่องปกติ นักศึกษาต้องเปลี่ยนทัศนคติ ปรับมุมมองหรือวิธีคิด แต่หากมองอีกมุมหนึ่ง การรู้จักคิดหาวิธีต่าง ๆ ถือว่าเป็นเรื่องดี แสดงว่าเขาเต็มใจกับสิ่งที่จะทำ มีความกระตือรือร้นอยากจะทำ เพียงแต่ปรับวิธีคิดบางอย่างว่า คุ้มไหม สูญเปล่าหรือไม่ การเริ่มความคิดหาวิธีการลดต้นทุน มักจะมาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน ซึ่งวิธีการลดต้นทุนการผลิตนั้นมีหลายวิธี แต่นักศึกษาอาจมองไม่เห็นเพราะขาดประสบการณ์ และเป็นเรื่องยากที่จะพรั่สอน มันต่างกับตอนทำงานจริงแล้วเจอปัญหาด้วยตัวเอง มันเป็นครูที่ยิ่งใหญ่กว่าที่จะต้องมิใครมาบอก

การทำงานนิตยสารเป็นการรักษาสมดุลระหว่างความเป็นบรรณาธิการกับความเป็นการตลาด เพราะมีผู้สนับสนุนเพื่อลงโฆษณา เมื่อไหร่ที่นิตยสาร โอนเอียงไปทางผู้สนับสนุนหรือการตลาดมาก ขอมทุกอย่างกับโฆษณา นิตยสารเล่มนั้นก็ขาดเสน่ห์ แต่ถ้าไม่ขอมเลย เน้นแต่ด้านบรรณาธิการอย่างเดียว ก็สูญเสียผู้สนับสนุนไป ต้องยอมรับว่านิตยสารจะอยู่รอดได้ด้วยเงินค่าโฆษณา ฉะนั้นจะสร้างสมดุลอย่างไรให้กับทั้งสองจุดนี้ นั่นคือความท้าทายและเสน่ห์ของนิตยสาร”

ตอนที่ 4 สรุปรูปแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการออกแบบ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาพิมพ์ และผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการสังเคราะห์ข้อมูลทำให้ได้ข้อสรุปถึงแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตสำหรับโครงการผลิตนิตยสารของนักศึกษา ดังนี้

การออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตนั้น มีองค์ประกอบที่ใช้ร่วมกันอยู่หลายประการ ซึ่งมีส่วนช่วยให้การออกแบบนิตยสารเพื่อนำไปผลิตเป็นรูปเล่มนั้น มีค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ลดลงได้ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ คือ ตัวอักษร ภาพ สี รูปแบบและการจัดวางหน้า รวมถึงวิธีการทำงาน

ส่วนที่ 1 ตัวอักษร

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการออกแบบนิตยสารคือ ตัวอักษร เพราะนอกจากการใช้ตัวอักษรเพื่อบรรยายเนื้อหาสาระ หากแต่มีการเลือกใช้รูปแบบตัวอักษรที่เหมาะสมก็จะช่วยให้สามารถสื่อความหมายของงานออกแบบได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การใช้ตัวอักษรในงานออกแบบนิตยสารจะเน้นกำหนดที่รูปแบบ ขนาด และสีของตัวอักษร

การใช้ตัวอักษรในนิตยสารออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต ควรใช้รูปแบบตัวอักษรให้น้อยที่สุด เลือกใช้ตัวอักษรฟรี หรือเลือกใช้ตัวอักษรที่ต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์ให้น้อยที่สุด ใช้ไม่ควรเกิน 2-3 ตระกูลตัวอักษร และไม่ควรเกิน 2-3 ขนาด ทั้งนี้ตัวอักษรนอกจากทำหน้าที่เพื่อการอ่าน ยังช่วยบอกบุคลิกลักษณะของนิตยสารได้ ดังนั้น ต้องเลือกใช้อย่างระมัดระวัง การใช้รูปแบบตัวอักษรเพียง 1 หรือ 2 แบบ จะให้ความรู้สึกของบางสิ่งที่ทำงานร่วมกัน หลีกเลี่ยงการใช้ตัวอักษรหลายแบบหรือหลายสี และสำหรับตัวอักษรเพื่อการอ่านต้องคำนึงเรื่องความยากลำบากในการอ่านด้วย ให้หลีกเลี่ยงตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดกับข้อความภาษาอังกฤษจำนวนมาก ๆ เพราะทำให้อ่านยาก

การกำหนดตัวอักษรในนิตยสาร แบ่งเป็น 4 ส่วน คือ หัวเรื่อง ตัวโปรย เนื้อเรื่อง และคำบรรยายภาพ แต่ละส่วนจะมีรูปแบบและขนาดแตกต่างกัน เช่น ส่วนหัวเรื่องเป็นตัวอักษรขนาดใหญ่ที่สุด ส่วนตัวโปรย เนื้อเรื่องและคำบรรยายภาพ จะมีขนาดเล็กกว่าลดหลั่นกันไป ทั้งนี้การใช้ตัวอักษรจำนวนน้อยรูปแบบแต่ให้แตกต่างกันที่ขนาดและสี เป็นวิธีที่สามารถทำได้และไม่ทำให้องค์ประกอบของนิตยสารขาดหายไปแต่อย่างใด ในทางกลับกัน เป็นวิธีการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเรื่องตัวอักษรได้อีกทางหนึ่ง

ส่วนที่ 2 ภาพ

ภาพถ่ายถือเป็นองค์ประกอบหลักที่นำมาใช้กับนิตยสาร โดยเฉพาะปกหน้า เพราะมีความสวยงามสมจริง สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจนิตยสารได้มากที่สุด ถึงแม้ว่าจะต้องจำกัดงบประมาณในการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุน แต่การนำเสนอภาพถ่ายนั้นควรเป็นภาพ 4 สี เพราะเห็นรายละเอียดได้มากกว่า มีความสวยงาม และสามารถดึงดูดใจผู้อ่านได้มากกว่า ซึ่งภาพจะต้องมีความคมชัดสมจริง และจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม จะช่วยสื่อสารกับผู้อ่านได้ดี

เทคนิคการออกแบบหน้าปก ควรออกแบบลักษณะโปสเตอร์ คือ ใช้เพียง 1 ภาพสำหรับภาพคน จะเรียกยอดขายได้ดีกว่าการใช้หลายภาพหรือใช้ตัวอักษรทั้งหมด และไม่นำเสนอภาพแฟชันอย่างฟุ่มเฟือย

ภาพที่ดีไม่จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายสูง การลดต้นทุนเรื่องภาพถ่าย ทำได้หลายวิธี ได้แก่ การถ่ายภาพเอง การจัดทำภาพขึ้นมาเอง การค้นหาภาพฟรีที่ไม่เสียค่าลิขสิทธิ์จากแหล่งข้อมูลภาพต่าง ๆ การใช้วิธีแลกเปลี่ยน เช่น การขอใช้ภาพถ่ายของช่างภาพ แล้วแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ด้วยการใส่ชื่อช่างภาพลงในนิตยสารเพื่อให้เครดิต หรือการไหว้วานเพื่อนให้เป็นนายแบบนางแบบ รวมถึงการวางแผนทำงานถ่ายภาพโดยใช้คนทำงานให้น้อยที่สุดจะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายลงอีก

หลักการเลือกภาพที่มีความละเอียดสูงเกินความจำเป็น ภาพความละเอียด 300 dpi เพียงพอแล้ว นอกจากนี้ให้สีสันทนในการพิมพ์บนกระดาษได้ไม่แตกต่างจากภาพที่ความละเอียดมากกว่า ยังช่วยให้ประหยัดพื้นที่ทั้งในกล่องดิจิทัลและในคอมพิวเตอร์ที่ใช้ทำงาน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ใช้เวลาประมวลผลน้อยลงเนื่องจากไฟล์มีขนาดไม่ใหญ่มาก ช่วยให้ประหยัดไฟฟ้าและไม่เสียเวลาทำงานจากการรอคอยการประมวลผล

การนำเทคโนโลยีมาใช้กับภาพจะช่วยให้สามารถลดต้นทุนได้ นอกจากการถ่ายภาพโดยตรงจากกล้องดิจิทัล หรือการสร้างภาพกราฟิกเอง ยังสามารถนำภาพจากหนังสือภาพที่ได้รับการอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์มาสแกน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ค่าใช้จ่ายลดลง เพราะไม่ต้องเสียเวลาเดินทางค้นหาสถานที่หรือเตรียมอุปกรณ์เพื่อถ่ายภาพที่ต้องการ ถ้าภาพถ่ายมีปัญหาบกพร่องในเรื่องความมืดสว่าง ก็สามารถปรับแต่ง หรืออาจประยุกต์เปลี่ยนแปลงภาพถ่าย ลักษณะท่าทาง ปรับค่าน้ำหนัก ทำให้เป็นภาพลายเส้น หรือปรับโทนสีให้เป็นสีเดียวหรือขาวดำ เป็นต้น

เรื่องความละเอียดของภาพ ที่เวลาถ่ายมาแล้วมีค่าความละเอียด (Resolution) อยู่ที่ 72 dpi แต่เป็นภาพที่มีขยายใหญ่แล้วมาย่อให้เล็กลง สามารถนำมาใช้ได้ไม่เป็นปัญหา แต่ภาพขนาดเล็กนำไปขยายด้วยโปรแกรมตกแต่งภาพหรือโปรแกรมจัดหน้าอาจมีปัญหากภาพไม่ชัดหรือภาพแตก ให้แก้ปัญหาคด้วยวิธีนำภาพถ่ายขนาดเล็กไปอัดไปสแกน แล้วทำดัมพ์สแกน (Dump Scan)

ส่วนที่ 3 สี

เทคนิคการใช้สีในนิตยสาร คือ เลือกรูปแบบการใช้สีกับองค์ประกอบให้ชัดเจน เช่น ใช้สีขาวสำหรับพื้นหลัง ใช้สีดำสำหรับตัวหนังสือ และใช้สีแดงสำหรับการเน้นหรือสร้างความน่าตื่นเต้น ซึ่งการใช้สามสีข้างต้นจะได้ผลดีที่สุด และควรใช้สีอื่น ๆ อย่างระมัดระวัง

จำนวนสีจะส่งผลโดยตรงต่อต้นทุนการผลิต สำหรับงานพิมพ์นิตยสารใช้เพียง 4 สี (CMYK) นั้นเพียงพอต่อความสวยงามแล้ว ทั้งนี้การใช้สีในการออกแบบนิตยสารจะต้องกำหนดสีหลักเพื่อสะท้อนเอกลักษณ์ของนิตยสาร ใช้สีให้เหมาะสมกับกาลเทศะ และถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรลดจำนวนสีลง เพราะเท่ากับว่าเป็นการลดค่าตัวงานลงไปด้วย เนื่องจากผู้อ่านไม่ต้องการซื้อนิตยสารที่มีจำนวนสีน้อย

การจำกัดสีในการพิมพ์เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดที่ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย แต่ต้องอาศัยการเรียนรู้ที่จะทำงานอย่างรอบคอบและการใช้รูปแบบที่เรียบง่ายให้เป็นประโยชน์ การพิมพ์ 1 หรือ 2 สี จะมีความประหยัดที่สุด และจะเป็นประโยชน์ต่อไปถ้าสามารถควบคุมคุณภาพในการพิมพ์ งานนั้นจะสามารถจบได้เร็วกว่า

การลดจำนวนสีในการออกแบบ ต้องเลือกใช้ทั้งสีและกระดาษอย่างรอบคอบ จะช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้ ซึ่งอาจใช้เทคนิคการออกแบบตัวอักษรหนา (Bold) ประกอบกับการใช้สีและสีตรงข้าม ซึ่งเป็นวิธีการดั้งเดิมที่ง่ายและยังคงสามารถสร้างความน่าตื่นเต้นได้ หรือใช้วิธีพิมพ์งาน 2 สี ด้วยเทคนิคให้สีซ้อนกันแบบ Over print จะทำให้เกิดสีที่ 3 รวมถึงเทคนิคการจับคู่สีแบบ Process เพียง 2 สี โดยเลือกสีใดสีหนึ่งคู่กับสีดำ หรือเลือกใช้สีพิเศษแบบ Pantone เพียง 1 สีคู่กับสีดำ นอกจากช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายแล้ว ยังจะช่วยให้งานออกแบบดูแปลกใหม่ น่าสนใจ ฉีกความจำเจจากงานพิมพ์ 4 สีทั่วไปได้ แต่ถ้าต้องการประหยัดกว่านี้ อาจเลือกใช้เพียงสีที่มีอยู่ในคลัง (Stock) แบบธรรมดา (CMYK) จะมีราคาถูกกว่าการใช้สีพิเศษ

ส่วนที่ 4 รูปแบบและการจัดวางหน้า

การกำหนดรูปแบบของนิตยสาร เป็นสิ่งที่จะต้องทำในขั้นตอนเตรียมการก่อนการออกแบบ และมีผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนการผลิต การเลือกชนิดของกระดาษ ควรเลือกใช้กระดาษที่มีราคาไม่แพง แต่ควรเหมาะกับงานที่นำเสนอ งานออกแบบนิตยสารที่ดีและมีความสวยงาม ไม่จำเป็นต้องใช้กระดาษคุณภาพดีเสมอไป ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบที่ต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ติดกรอบคิดเดิม ๆ รวมถึงเลือกกระดาษที่มีความหนาอย่างเหมาะสม จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลงได้

ขนาดของกระดาษที่ดีจะช่วยรักษาดัชนีให้ต่ำได้ เพราะสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการ

ผลิตนิตยสารคือ การออกแบบชิ้นงานพิมพ์ให้หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นแต่ไม่เสียคุณภาพงาน พยายามเลือกใช้ขนาดกระดาษมาตรฐานในการพิมพ์ เช่น กระดาษชุด A และวางแผนการออกแบบ ด้วยการกำหนดจำนวนหน้าให้ลงพอดีกับพิมพ์ โดยปกตินิตยสารจะนับจำนวนหน้าเนื้อหาให้ลง 8 หน้าต่อ 1 ยก หรือเรียกว่า 8 หน้ายก จะช่วยให้เกิดความประหยัดมากที่สุด

นิตยสารเป็นงานพิมพ์ที่มีจำนวนหน้ามาก สามารถแยกเพลทพิมพ์งานระหว่างหน้าพิมพ์ 4 ลีกับหน้าพิมพ์ 1 หรือ 2 ลีออกจากกันจะทำให้ประหยัดยิ่งขึ้น ทำได้โดยการแยกเพลทพิมพ์ตามจำนวนหน้ายก ซึ่งกำหนดในขั้นตอนการวางแผน

การออกแบบขนาดรูปเล่มให้มีขนาดผิปกติจากที่เห็นตามแผงหนังสือทั่วไปสามารถทำได้ แต่ต้องไม่ยากลำบากในการพกพา และยังคงอยู่ในกรอบของงบประมาณและหน้ายกด้วย เพราะจะไม่เปลืองกระดาษมาก ต้องมีแนวคิดในการสร้างความพิเศษที่เป็นประโยชน์ และเสียประโยชน์จากการพิมพ์ให้น้อยที่สุด

กรรมวิธีการเข้าเล่มสิ่งพิมพ์ทำให้เพิ่มค่าใช้จ่ายในการผลิต การเข้าเล่มที่แตกต่างกันจะส่งผลให้ต้นทุนแตกต่างกันด้วย เวลาออกแบบต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์กันของวัสดุและสิ่งที่ต้องการสื่อสาร แล้วเลือกวิธีการเข้าเล่มที่เหมาะสม เช่น การเย็บมุงหลังคาถึงแม้จะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายลงหน่วยละ 50 สตางค์โดยประมาณเมื่อเปรียบเทียบกับการไสสันกาว และราคาถูกกว่าวิธีเย็บก็ถึงหน่วยละ 2-4 บาท แต่การเข้าเล่มลักษณะนี้จำนวนหน้าไม่ควรเกิน 60-80 หน้า หากนิตยสารมีความหนามากกว่านี้อาจเย็บไม่ได้ ต้องใช้วิธีอื่นที่เหมาะสมกว่าแทน หรือถ้ามีจำนวนหน้าเกิน 80 หน้าไม่มาก อาจใช้วิธีลดความหนาของกระดาษจะทำให้รูปเล่มบางลง แล้วใช้เข้าเล่มแบบเย็บมุงหลังคา นอกจากประหยัดค่าเข้าเล่ม ยังช่วยลดค่าใช้จ่ายเรื่องกระดาษ ซึ่งกระดาษที่มีความหนา น้อยลงเพียง 50 แกรม จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้ถึงหน่วยละ 50-70 สตางค์

นอกจากนี้ ควรพิจารณาเรื่องจำนวนพิมพ์ด้วย เนื่องจากเมื่อมีการเปรียบเทียบจำนวนการสั่งพิมพ์ พบว่า จำนวนพิมพ์ที่มากขึ้นจะทำให้ราคาต่อหน่วยถูกลงอย่างมาก

เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนปฏิบัติการออกแบบ นอกจากการเลือก และ/หรือสร้างองค์ประกอบที่เหมาะสมแล้ว การจัดวางหน้านิตยสารต้องรักษาความกลมกลืนกันของชิ้นงานและภาพรวมของงานทุกส่วนทั้งตัวอักษร ภาพ สี กระดาษ และรูปแบบ ให้มีการทำงานลักษณะต่อเนื่องและมีจุดร่วม บางอย่างที่บ่งบอกความเป็นนิตยสารเล่มเดียวกัน การจัดวางหน้าต้องอาศัยการวางกริด (Grid) นอกจากเพื่องานให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งเล่ม ยังช่วยให้ประหยัดเวลาในการออกแบบได้

รูปแบบของนิตยสารควรมีความโดดเด่นน่าสนใจ ต้องใส่ใจในการออกแบบปกหน้าเป็นพิเศษ ควรใช้กริดในการจัดวางเลย์เอาต์เพื่อความเป็นเอกภาพทั้งเล่มและช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ ประหยัดเวลาในการทำงาน รวมถึงควรออกแบบให้เต็มพื้นที่เพื่อให้ผู้อ่านมี

ความรู้สึกว่าคุ้มค่า และคำนึงถึงกาลเทศะในการเลือกใช้และการวางตำแหน่งองค์ประกอบต่าง ๆ บนนิตยสารด้วยเสมอ

สำหรับการจัดวางหน้า ควรใส่เนื้อหาให้ครบทุกหน้า ไม่ควรมีแค่การตกแต่ง จะต้องมีการถ่ายทอดข้อมูลหรือความบันเทิงลงไป ไม่นำเสนอภาพแฟชั่นอย่างฟุ่มเฟือย เพราะจะกลายเป็นหนังสือภาพไป อีกทั้งค่าใช้จ่ายในการถ่ายภาพแฟชั่นค่อนข้างสูง ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน และควรออกแบบหน้าปกลักษณะโปสเตอร์ คือ ใช้ภาพคนเพียง 1 ภาพ จะเรียกยอดขายได้ดีกว่าการใช้หลายภาพหรือใช้ตัวอักษรทั้งหมด เป็นการใช้พื้นที่งานอย่างคุ้มค่าและประหยัดการใช้ภาพลง แต่ได้ผลตอบรับที่ดีจากผู้อ่าน

สำหรับการจัดวางหน้านิตยสาร ควรสร้างทุกสิ่งให้ใหญ่เท่าที่จะเป็นไปได้ ตัวอักษรจะดูดีเมื่อมีขนาดใหญ่ แต่ภาพที่ไม่ดีไม่ควรมีขนาดใหญ่ และปัญหาของการออกแบบส่วนใหญ่ คือ ไม่มีอะไรที่น่าตื่นตาตื่นใจหรือแปลกใหม่ ถ้าต้องการให้คนสนใจ จะต้องลองเปลี่ยนแนวการออกแบบจากจังหวะที่ซ้ำซากจำเจ ให้เป็นจังหวะการจัดวางที่แปลกใหม่บ้าง

ส่วนที่ 5 วิธีการทำงาน

วิธีการทำงานที่ช่วยลดต้นทุนการผลิต เกิดจากการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน รวมถึงต้องมีการวางแผนบริหารจัดการที่ดีและมีความสมดุล

วิธีการทำงานตั้งแต่ขั้นตอนวางแผนก่อนการออกแบบ จนกระทั่งถึงขั้นตอนการผลิต นิตยสารสำเร็จเป็นรูปเล่ม ล้วนส่งผลต่อต้นทุนทั้งสิ้น สิ่งที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ได้แก่ คุณภาพของวัสดุพิมพ์ กระดาษ เทคนิคการพิมพ์ เทคนิคพิเศษ และขนาดรูปเล่ม ทั้งนี้เรื่องของงบประมาณจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกแบบโดยตรง ซึ่งงบประมาณเป็นตัวกำหนดถึงจำนวนสี จำนวนหน้า ยอดพิมพ์ และคุณภาพของงานพิมพ์

ราคาค่าพิมพ์มีความผันแปรตามข้อกำหนดและข้อจำกัดของการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดขนาดและรูปแบบ จำนวนหน้า ชนิดของกระดาษ ลักษณะการพิมพ์ ข้อจำกัดเรื่องจำนวนสีพิมพ์ รวมถึงลักษณะการเข้าเล่ม และการใช้เทคนิคพิเศษอื่น ๆ เช่น การเคลือบ UV, การยิง Spot UV, การปั๊มหนูน การใช้สีพิเศษ เป็นต้น ยิ่งกำหนดคุณภาพของงานสูง เลือกวัสดุพิมพ์คุณภาพสูง พิมพ์หลายสี หรือมีวิธีการผลิตที่ซับซ้อนมากขึ้นเท่าไร ก็จะทำให้มีราคาสูงมากขึ้นเท่านั้น การกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้จะอยู่ในขั้นตอนการวางแผนการผลิต และหากมีการวางแผนการผลิตที่ดีก็จะช่วยให้สามารถลดต้นทุนการผลิตได้มาก

ในเรื่องของแนวคิดการออกแบบ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องกันเรื่องแนวคิดการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต คือ ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของนิตยสารว่าต้องการ

ทำนิตยสารประเภทไหน เพื่อขายใคร กลุ่มเป้าหมายคือใคร โดยทุกอย่างจะต้องอยู่ในงบประมาณ ต้องสามารถออกแบบภายใต้ข้อจำกัดให้ได้ ใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด และใช้อย่างคุ้มค่าที่สุด ให้ ความสำคัญกับการวางแผนการออกแบบ กำหนดรูปแบบ โทนีสี การวางโครงสร้างเลย์เอาท์ ไซกริด ให้เป็นประโยชน์ จะช่วยการทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ งานมีความกลมกลืนเป็นเอกภาพ และลด เวลาการทำงานลงได้

ส่วนเรื่องแนวคิดการนำเสนอเรื่องพิเศษ ควรสร้างความพิเศษด้วยวิธีการนำเสนอ ซึ่งไม่ จำเป็นต้องใช้ค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น หลีกเลี่ยงการใช้เทคนิคพิเศษทางการพิมพ์ เพราะทำให้เกิดต้นทุน สูงขึ้น แต่เน้นการนำเสนอเนื้อหา (Content) ที่มีความพิเศษและอยู่ในความสนใจของผู้อ่านจริง ๆ จึงเป็นการลงทุนที่ไม่เปลืองประโยชน์

โจทย์การออกแบบ (Design Brief) นั้นสำคัญ เป็นการกำหนดรูปแบบในการออกแบบ นิตยสารอันเกิดจากความตกลงร่วมกันระหว่างบรรณาธิการและบรรณาธิการฝ่ายศิลป์ ซึ่งโจทย์การ ออกแบบต้องมีความชัดเจน อีกทั้งการทำงานออกแบบควรมีการสำรวจผู้ใช้ร่วมด้วยจะทำให้การ ออกแบบกราฟิกทำได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สิ่งที่จะมาช่วยในการ ลดต้นทุนโดยตรง แต่เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้กับนักออกแบบทั้งสิ้น

การทำงานออกแบบนิตยสารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ความร่วมมือของทีมงานเป็นเรื่อง สำคัญ บรรณาธิการ (Editor) คือมันสมอง บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ (Art Director) คือหัวใจ ต้องทำงาน ควบคู่ไปด้วยกัน นอกจากนี้ยังมีนักเขียน ช่างภาพ และกราฟิกดีไซน์เนอร์ ซึ่งต้องมีการประชุม ร่วมกันเพื่อตกลงกันว่าเรื่องนี้ต้องการสื่อสารอะไร การทำงานที่ดีต้องคิดทุกอย่างเป็นภาพ คิดให้จบ กระบวนการ คิดเป็นภาพรวมทั้งเรื่องราว ภาพ ตัวอักษร พาดหัว การถ่ายภาพ ฯลฯ คิดเป็นภาพใหญ่ แล้วจึงกระจายการทำงาน

เรื่องของการบรรณาธิการศิลป์ (Art direction) สำคัญที่สุด ต่อให้เรื่องคืออะไร ถ้า รูปแบบการนำเสนอไม่ดึงดูด นิตยสารเล่มนั้นก็ยากที่จะทำให้ผู้อ่านประทับใจ ซึ่งมันไม่ได้เป็นเพียง นำภาพมาแปะ นำตัวอักษรมาใส่ ทุกอย่างต้องผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น

ไม่ว่าจะเป็นค่าพิมพ์ ค่าคนทำงาน ค่าการผลิต คือ ค่าจ้างนักเขียน ช่างภาพ พิสูจน์อักษร ค่าเดินทางออกนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายสำหรับถ่ายแฟชั่น ค่าพนักงานในสำนักงาน ฯลฯ เหล่านี้ถือเป็น ต้นทุนที่ต้องคำนึงถึงในการผลิตนิตยสาร และต้องบริหารจัดการให้เกิดการสมดุลให้ได้

การทำงานที่มีคุณภาพเกิดจากการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ แบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบให้ชัดเจน จะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน และช่วยให้การบริหารจัดการทรัพยากร ที่มีอยู่เป็นไปอย่างคุ้มค่าและช่วยควบคุมต้นทุนการผลิตได้อีกทางหนึ่ง

การสร้างเทมเพลต (Template) เอาไว้ก่อน เพื่อให้ผู้ที่ทำงานต่อสามารถทำงานได้อย่าง

รวดเร็วและเป็นไปตามโครงสร้างงานที่กำหนดไว้ ตั้งค่าการทำงานต่าง ๆ ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อรองรับเนื้อหาไว้ และใช้ระบบกริด (Grid System) ช่วยให้การออกแบบเป็นไปอย่างมีระบบ จะทำให้ประหยัดเวลาการทำงานลง

ควรวางแผนการทำงานไว้สำหรับการเปลี่ยนแปลงสื่อเป็นรูปแบบดิจิทัลในอนาคตด้วย โดยการวางแผนเพื่อรองรับสื่อหลาย ๆ ประเภท เช่น e-Magazine เป็นต้น อาจต้องอาศัย IT ช่วยจัดการเนื้อหาเข้าสู่ระบบ เพื่อให้เนื้อหาเดียวกันนี้สามารถใช้ได้กับหลายสื่อ ซึ่งเมื่อมีการแก้ไขเนื้อหาก็จะสามารถแก้ไขในระบบเพียงครั้งเดียว ไม่ต้องเสียเวลาไล่แก้ทุกสื่อที่จัดวางเนื้อหาไปแล้ว ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการทำงานและช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้

การศึกษาเรื่องขนาดในการผลิตและการเข้าเล่มจะช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายได้อีก การใช้ตัวอักษรแจกฟรี ภาพธรรมดา กระดาษขนาดปกติ การตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นในขั้นตอนการผลิต กำหนดขนาดของงานพิมพ์ให้เป็นแบบมาตรฐานทางการพิมพ์ เหล่านี้จะช่วยควบคุมต้นทุนได้

การผลิตนิตยสารออกมาเพื่อขายเชิงพาณิชย์ อาจไม่ได้มองเพียงแค่กลุ่มลูกค้าที่เป็นผู้อ่าน แต่ต้องมองไปถึงกลุ่มลูกค้าองค์กรที่ต้องการลงโฆษณาสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายตรงกับกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของนิตยสารด้วย เพราะการที่มีผู้สนใจลงโฆษณากับนิตยสารมาก ๆ ก็จะเป็นการช่วยสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการผลิต เพราะรายได้จากโฆษณามาทดแทนค่าใช้จ่ายส่วนนี้ ถึงแม้ว่าการมีโฆษณาเพิ่มมากขึ้นจะส่งผลให้จำนวนหน้าและความหนาเพิ่มขึ้น ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องจ่ายเพิ่มจนขาดทุนแต่ประการใด ในทางตรงกันข้ามสิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับนิตยสารมากกว่า ถือว่าคุ้มค่าต่อการลงทุน

แต่อย่างไรก็ตาม การทำงานนิตยสารเป็นการรักษาสสมดุลระหว่างความเป็นบรรณาธิการกับความเป็นการตลาด เพราะมีผู้สนับสนุนเพื่อลงโฆษณา แต่ถ้าโอนเอียงไปทางผู้สนับสนุนหรือการตลาดมาก ขอมทุกอย่างให้กับโฆษณา นิตยสารเล่มนั้นก็ขาดเสน่ห์ ขณะเดียวกันถ้าไม่ขอมเลย เน้นแต่ด้านบรรณาธิการอย่างเดียว ก็สูญเสียผู้สนับสนุนไป ต้องยอมรับว่านิตยสารจะอยู่รอดได้ด้วยเงินค่าโฆษณา ฉะนั้นจะสร้างสมดุลอย่างไรให้กับทั้งสองจุดนี้ คือความท้าทายและเสน่ห์ของนิตยสาร

การออกแบบที่มุ่งแต่ลดต้นทุนการผลิตอย่างเดียว บางครั้งอาจไม่ได้ตอบโจทย์ทางการตลาด เนื่องจากผลงานที่ออกมานั้นไม่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้อ่านหรือลูกค้าโฆษณา ดังนั้น จะต้องพิจารณาควบคู่ไปด้วยกันทั้งหมด ไม่ใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่การลดต้นทุนถือเป็นเรื่องดี เพราะเป็นสิ่งที่ต้องพบในความเป็นจริง เมื่อไหร่ที่มีข้อจำกัด ความคิดสร้างสรรค์ก็จะเกิด ขอให้มองว่าคือความท้าทาย ความสนุก ปรับมุมมองและวิธีคิด มองให้เป็นศิลปะ เพราะศิลปะไม่ใช่การจะคิด

อะไรก็ได้ทีเดียว แต่เป็นการคิดสร้างสรรค์จากควมมีข้อจำกัด ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือความท้าทายของความเป็นศิลปะ

ตอนที่ 5 ผลงานออกแบบของนักศึกษา

หลังจากที่นักศึกษา จำนวน 33 คน ได้เรียนรู้ทำความเข้าใจต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จากนั้นจึงทดลองออกแบบสร้างสรรค์ผลงานการจัดหน้าสิ่งพิมพ์ โดยอาจารย์ผู้สอนได้กำหนด โจทย์การออกแบบให้นักศึกษาสามารถเลือกใช้สีพิมพ์จำนวนจำกัดเพียง 2 สี เพื่อรองรับกับการใช้งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากการศึกษาวิจัยพบว่า การลดจำนวนสีพิมพ์จาก 4 สี เป็น 2 สี จะช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ถึงร้อยละ 37 อีกทั้งการลดจำนวนสีนั้นนักออกแบบจะเป็นผู้กำหนดได้เองในขั้นตอนการออกแบบ

ต่อไปนี้เป็นผลงานการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตของนักศึกษา

ภาพที่ 11 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษา ผลงานที่ 1

ไอ้ด้าไอ้ตา ศิริวุฒิ

สัมพันธ์ และ เชื้อสาย กับประจักษ์สาวหัวคะมำ
หน้าฉากเรื่องยิวอริศิย

ไอ้ด้าไอ้ตาในบทนี้คือ...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

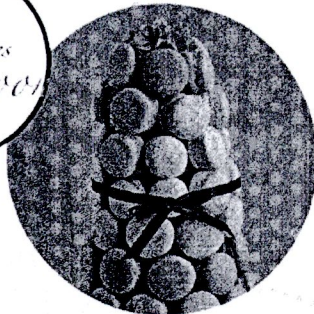
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

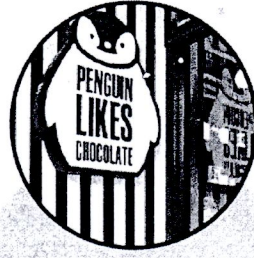
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

Macaron...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...

Macaron...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...

Penguin Likes Chocolate

ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...
การกระทำ...
ความสัมพันธ์...

ภาพที่ 14 ผลงานออกแบบนิศสารของนักศึกษา ผลงานที่ 4

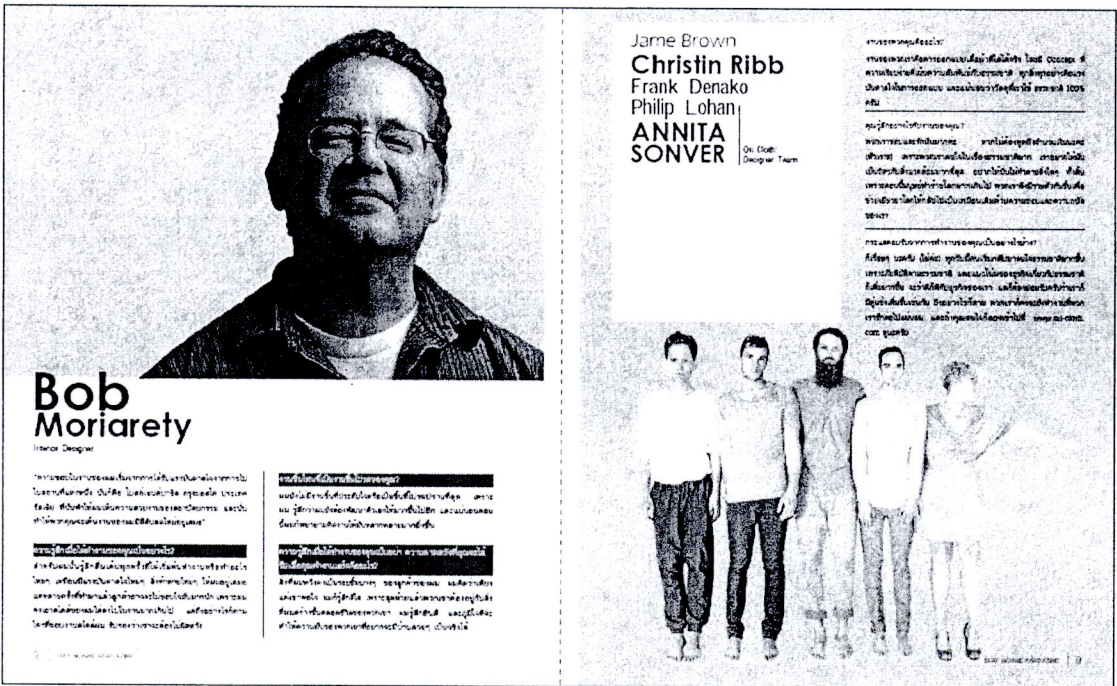

music

getting better

We want to get better rather than get bigger' said The Arctic Monkeys pitch-perfect songs about youth culture (girls, mates, chips, cabs, poseurs), Gordon Brown's name-check and their huge internet popularity.

ภาพที่ 15 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษา ผลงานที่ 5

ภาพที่ 16 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษา ผลงานที่ 6

visited

เมืองเชียงคน ใน
ปัจจุบันเป็นเมืองโบราณเก่าแก่
ในเขตของดอยสะเก็ด เป็นชุมชนที่คง
ความเป็นเอกลักษณ์มาแต่โบราณกว่า 100 ปี

เมืองเชียงคน เมืองโบราณ, บ้านใหม่ร้าง อากาศเย็น
สดชื่น ทั่วทั้งเมืองเต็มไปด้วยสิ่งปลูกสร้างโบราณ
ที่ไม่มีใครแตะต้อง อาจต้องเดินชมเมืองอย่างช้าๆ
เพราะทางที่
ผู้มาเที่ยวชมสามารถเดินชมเมืองโบราณแห่งนี้ได้โดย
ไม่เสียค่าเข้าชมใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่เช่าจักรยาน
ขี่ชมเมืองก็แล้วกัน และหากใครอยากขี่จักรยาน
ชมเมืองก็ไม่ต้องห่วงเรื่องค่าเช่าจักรยาน เพราะมี
คนเช่าจักรยานบริการอยู่เต็มไปหมด

เมืองเชียงคน เมืองโบราณ, บ้านใหม่ร้าง อากาศเย็น
สดชื่น ทั่วทั้งเมืองเต็มไปด้วยสิ่งปลูกสร้างโบราณ
ที่ไม่มีใครแตะต้อง อาจต้องเดินชมเมืองอย่างช้าๆ
เพราะทางที่
ผู้มาเที่ยวชมสามารถเดินชมเมืองโบราณแห่งนี้ได้โดย
ไม่เสียค่าเข้าชมใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่เช่าจักรยาน
ขี่ชมเมืองก็แล้วกัน และหากใครอยากขี่จักรยาน
ชมเมืองก็ไม่ต้องห่วงเรื่องค่าเช่าจักรยาน เพราะมี
คนเช่าจักรยานบริการอยู่เต็มไปหมด

22 23

article

7 วิธี เตรียมตัวออกทริป ด้วยจักรยาน

การเตรียมตัวออกทริปด้วยจักรยานเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการเตรียมตัวที่ไม่ดีอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายได้

1. ตรวจสอบสภาพรถจักรยานก่อนออกทริป

2. เตรียมอุปกรณ์ซ่อมแซมฉุกเฉิน

3. ตรวจสอบเส้นทางและสภาพอากาศ

4. เตรียมเสบียงและน้ำดื่ม

5. ตรวจสอบเอกสารและประกันภัย

6. เตรียมชุดเปลี่ยนเสื้อผ้า

7. ตรวจสอบสภาพร่างกายก่อนออกทริป

การเตรียมตัวออกทริปด้วยจักรยานเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการเตรียมตัวที่ไม่ดีอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายได้

1. ตรวจสอบสภาพรถจักรยานก่อนออกทริป

2. เตรียมอุปกรณ์ซ่อมแซมฉุกเฉิน

3. ตรวจสอบเส้นทางและสภาพอากาศ

4. เตรียมเสบียงและน้ำดื่ม

5. ตรวจสอบเอกสารและประกันภัย

6. เตรียมชุดเปลี่ยนเสื้อผ้า

7. ตรวจสอบสภาพร่างกายก่อนออกทริป

24 25

1. ตรวจสอบสภาพรถจักรยานก่อนออกทริป

2. เตรียมอุปกรณ์ซ่อมแซมฉุกเฉิน

3. ตรวจสอบเส้นทางและสภาพอากาศ

4. เตรียมเสบียงและน้ำดื่ม

5. ตรวจสอบเอกสารและประกันภัย

6. เตรียมชุดเปลี่ยนเสื้อผ้า

7. ตรวจสอบสภาพร่างกายก่อนออกทริป

การเตรียมตัวออกทริปด้วยจักรยานเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการเตรียมตัวที่ไม่ดีอาจส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายได้

1. ตรวจสอบสภาพรถจักรยานก่อนออกทริป

2. เตรียมอุปกรณ์ซ่อมแซมฉุกเฉิน

3. ตรวจสอบเส้นทางและสภาพอากาศ

4. เตรียมเสบียงและน้ำดื่ม

5. ตรวจสอบเอกสารและประกันภัย

6. เตรียมชุดเปลี่ยนเสื้อผ้า

7. ตรวจสอบสภาพร่างกายก่อนออกทริป

26 27

ภาพที่ 20 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษาผลงานที่ 10

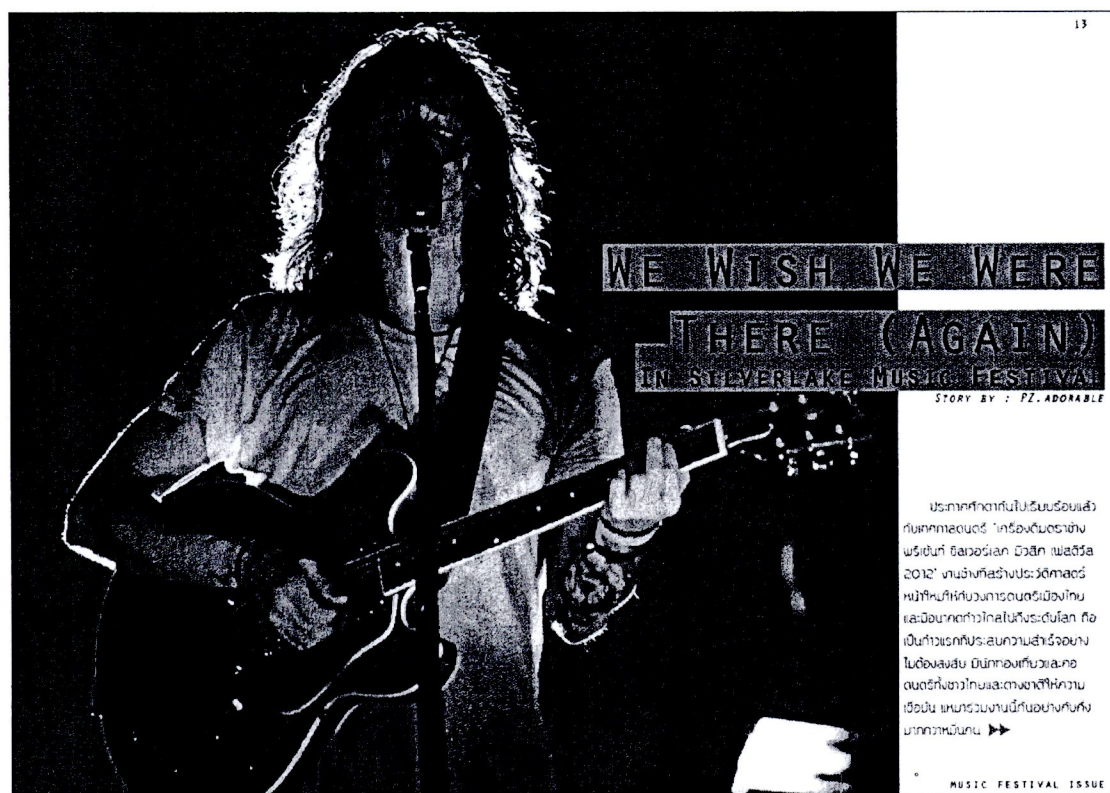
IN[terview]

David P. Latt

World Best Product Designer

โมดอร์นเฟอร์นิเจอร์ ดีไซน์ออร์แกนิก
ใหม่ไฟแรง ดีกรีนักออกแบบระดับโลก ร่วมสร้างสรรค์กับดีไซน์ใน
รับ The Design Journey กับ
ผลงาน 4 ชิ้น ที่มีชื่อว่า Neo
Romanti

ภาพที่ 21 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษา ผลงานที่ 11

13

WE WISH WE WERE

THERE (AGAIN)
IN SHELVEY LAKE MUSIC FESTIVAL

STORY BY : PZ.ADOABLE

ประกาศิตาทำกับใบเขียนร้อยเล่ม
กับหลากหลายดนตรี "ใครร้องดนตรีอย่าง
ฟรีดีย์ ดีลวอร์ดาน ดิวลิก แฟลดิรา
2012" งานนี้ที่สร้างประวัติศาสตร์
หน้าใหม่กับการดนตรีเมืองไทย
และเนื้อหาที่ก้าวไกลในวงดนตรีโลก คือ
เป็นก้าวแรกกับประสบการณ์สร้างสรรค์
ในต้องสงสัย มีนักท่วงที่บรรเลง
ดนตรีทั้งชาวไทยและต่างชาติที่ก้าว
เขยັນ แขนงร่วมงานนี้กันอย่างกับ
บาทถาวรนั่นเอง ▶▶

MUSIC FESTIVAL ISSUE

ภาพที่ 22 ผลงานออกแบบนิตยสารของนักศึกษา ผลงานที่ 12

ตอนที่ 6 ผลการประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต

ตารางต่อไปนี้เป็นารแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิตที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 10 การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต

ประเด็น	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจหรือเฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน \bar{SD}
1. แนวทางการออกแบบนิตยสารนี้ ช่วยให้ทำงานออกแบบได้ง่ายขึ้น	0 (0)	1 (3.0)	4 (12.1)	18 (54.6)	10 (30.3)	33 (100)	4.12	0.74
2. การออกแบบภายใต้ข้อจำกัดเป็นเรื่องท้าทายความสามารถ	0 (0)	0 (0)	3 (9.1)	16 (48.5)	14 (42.4)	33 (100)	4.30	0.68
3. เมื่อกำหนดใช้ตัวอักษรตามแนวทาง ทำให้เลือกใช้ตัวอักษรในการออกแบบนิตยสารได้ง่ายขึ้น	0 (0)	0 (0)	4 (12.1)	20 (60.6)	9 (27.3)	33 (100)	4.15	0.62
4. แนวทางนี้ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการเลือกใช้ภาพสำหรับนิตยสารได้	0 (0)	0 (0)	9 (27.3)	14 (42.4)	10 (30.3)	33 (100)	4.03	0.77
5. การออกแบบงานพิมพ์ 2 สียังคงทำให้งานออกแบบมีความสวยงามน่าสนใจ	0 (0)	0 (0)	12 (36.4)	10 (30.3)	11 (33.3)	33 (100)	3.97	0.85
6. การลดจำนวนสีทำให้ทำงานออกแบบง่ายขึ้น	0 (0)	0 (0)	18 (54.6)	9 (27.3)	6 (18.1)	33 (100)	3.64	0.78

ตารางที่ 10 การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต (ต่อ)

ประเด็น	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ หรือ เฉย ๆ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	รวม	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยง เบน \bar{SD}
7. เมื่อเข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต จะทำให้ระมัดระวังในการเลือกใช้อองค์ประกอบในการออกแบบ	0 (0)	0 (0)	2 (6.0)	28 (84.9)	3 (9.1)	33 (100)	4.03	0.39
8. การมีกรอบแนวคิดการออกแบบที่ชัดเจน ทำให้ทำงานอย่างเป็นระบบ	0 (0)	2 (6.0)	3 (9.1)	18 (54.6)	10 (30.3)	33 (100)	4.09	0.80
9. แนวทางการออกแบบนี้ช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้	0 (0)	0 (0)	4 (12.1)	18 (54.6)	11 (33.3)	33 (100)	4.21	0.65
10. ถึงแม้ว่างบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด งานออกแบบก็ยังคงมีความสวยงามน่าสนใจได้หากปฏิบัติตามแนวทางนี้	0 (0)	0 (0)	9 (27.3)	14 (42.4)	10 (30.3)	33 (100)	4.03	0.77
11. แนวทางการออกแบบนี้เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้งานได้จริง	0 (0)	0 (0)	1 (3.0)	16 (48.5)	16 (48.5)	33 (100)	4.45	0.56
12. โครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของชั้นปี ควรปฏิบัติตามแนวทางการออกแบบนี้เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต	1 (3.0)	4 (12.1)	9 (27.3)	14 (42.4)	5 (15.2)	33 (100)	3.55	1.00
รวม							4.05	0.72

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการออกแบบนิตยสารเพื่อลดต้นทุนการผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณา

เป็นรายข้อพบว่า แนวทางการออกแบบนี้เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้งานได้จริง อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.45 รองลงมาคือ การออกแบบภายใต้ข้อจำกัดเป็นเรื่องท้าทายความสามารถ อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 4.30 และ โครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของชั้นปี ควรปฏิบัติตามแนวทางการออกแบบนี้เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.55 ตามลำดับ

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- แนวทางนี้นอกจากใช้กับการจัดทำนิตยสาร ยังสามารถนำไปพัฒนากับงานออกแบบอื่น ๆ ได้ เช่น การออกแบบพ็อกเก็ตบุ๊ก (Pocket book) เป็นต้น	1
- โครงการฝึกปฏิบัติผลิตนิตยสารของชั้นปี ไม่ควรมีการจำกัดกรอบเรื่องการออกแบบเพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต น่าจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์ผลงานอย่างไร้ขีดจำกัดมากกว่า (ตามความสามารถและงบประมาณที่จัดหาได้) และมีการเสริมเทคนิคการออกแบบที่จะช่วยลดต้นทุนเหล่านี้ในชั้นเรียนอยู่เสมอ หรือให้ออกแบบโดยมีกรอบเรื่องของต้นทุนเป็นครั้ง ๆ ไป	1
- ไม่ควรใช้แนวทางการออกแบบนี้ในการทำนิตยสารฝึกปฏิบัติของชั้นปี อาจปิดกั้นความสามารถของนักศึกษา	1
- ควรบอกข้อมูลเรื่องกระดาษสำหรับการออกแบบนิตยสาร 2 สี เพื่อลดต้นทุน ว่ากระดาษชนิดใดเหมาะสม หรือเลือกใช้แล้วงานมีความสวยงาม	1